

PRIIMTA VILNIAUS DEKLARACIJA

Metus trukusį Lietuvos pirmininkavimą Baltijos jūros valstybių tarybai vainikuoja Vilniuje vykęs Baltijos jūros valstybių vyriausybės vadovų pasitarimas. Jame dalyvavo Europos Komisijos vadovas Jose Manuel Barroso, premjerai – Lietuvos Andrius Kubilius, Latvijos Valdis Dombrovskis, Estijos Andrus Ansip, Norvegijos Jen Stoltenberg, Suomijos Matti Vanhanen ir Islandijos Johanna Sigurdardottir, Rusijos pirmasis vicepremjeras Viktor Zubkov, Danijos Lene Espersen ir Švedijos Maud Olofsson, Lenkijos užsienio reikalų ministras Radosław Sikorski, Vokietijos užsienio reikalų ministerijos valstybės ministras Werner Hoyer.

ELTA

Vilnius, birželio 3 d. Vilniuje viešintys Baltijos jūros regiono valstybių vyriausybės vadovai priėmė pagrindinį susitikimo dokumentą - Vilniaus deklaraciją „Baltijos jūros regiono vizija 2020-iesiems”.

Šiuo dokumentu reiškiamas įsitikinimas, kad naudojantis esamomis regioninio bendradarbiavimo struktūrų galimybėmis, sukaupiant patyrimą, Baltijos jūros regionas turi geras galimybes tapti vienu labiausiai klestinčių, inovatyviausių ir konkurencingiausių regionų pasaulyje.

Regiono valstybių vadovai ir Europos Komisijos prezidentas Jose Manuel Barroso prisiėmė tvirtą politinį įsipareigojimą deklaracijoje išdėstytą viziją paversti tikrove.

Deklaracija apima ekonominius, ekologinius, socialinius regiono tvarios plėtros klausimus. Dokumente išpareigojama atkurti gerą Baltijos jūros ekologinę būklę, skatinti investicijomis, inovacijomis, informacinėmis technologijomis grįstos ekonomikos augimą, sukurti integruotą energetikos ir transporto infrastruktūrą, sumažinti nedarbą, socialinę atskirtį ir nelygybę darbo rinkoje, užtikrinti regiono socialinę gerovę ir viešąjį saugumą, kurti bendrą regiono tapatybę ir skatinti žmogiškuosius ryšius.

Birželio 1-2 d. Vilniuje vykęs aštuntasis Baltijos jūros regiono valstybių vyriausybės vadovų pasitarimas - svarbiausias Lietuvos pirmininkavimo Baltijos jūros valstybių tarybai

(BJVT) renginys, baigiantis metus trukusį pirmininkavimą šiai organizacijai.

Birželio 1 d. vykusios neformalios delegacijų vadovų vakarienės metu daugiausia dėmesio skirta suderintam atsakui į ekonominius iššūkius regione. Delegacijų vadovai pažymėjo ypatingą tokių neformalių susitikimų svarbą.

Birželio 2 d. Nacionalinėje dailės galerijoje vyko vyriausybės vadovų konferencijos formalioji sesija. Jos dalyvius pasveikino Lietuvos prezidentė D. Grybauskaitė. Baltijos parlamentarų vardu - Suomijos atstovė, Baltijos jūros valstybių parlamentinės konferencijos pirmininkė Ch. Gestrin.

Pirmoji sesijos dalis buvo skirta Regioninių bendradar-

biavimo struktūrų (BJVT, Europos Sąjungos Stategijos Baltijos jūros regionui, Šiaurės matmens) vaidmens stiprinimui. Buvo pažymėta, kad Baltijos jūros regionas turi ypač gerai išplėtotą regioninių organizacijų tinklą. Dabar atėjo laikas įvertinti šių struktūrų veiklą: apibrėžti aiškius regioninio bendradarbiavimo uždavinius, siekti geresnio veiksmų derinimo, tartis vykdant konkrečius projektus, užtikrinti geografinį bendradarbiavimą.

Antroje sesijos dalyje aptarti regioninio konkurencingumo, tvarios ekonominės plėtros ir energetinio bendradarbiavimo klausimai. Buvo kalbėta apie ekonominės krizės padarinių įveikimo būdus, regiono globalaus konkuren-

cingumo stiprinimą, regiono vidaus rinkos kūrimą, vidaus ir išorės investicijų skatinimą, naujų darbo vietų kūrimą. Pažymėta, kad svarbus veiksnys sprendžiant visas šias problemas yra tolesnė regiono integracija.

Susitikimo metu taip pat buvo pratęstas regiono vyriausybės vadovų įkurtos Baltijos jūros Specialiosios grupės kovai su organizuotu nusikalstamumu mandatas ir patvirtinta šios grupės regioninė strategija iki 2014 m.

Iš Lietuvos pirmininkavimą BJVT nuo liepos 1 d. pėnima **Norvegija**. Baltijos jūros regiono valstybių vyriausybės vadovų pasitarimas tradiciškai rengiamas kartą per dvejus metus.

president.lt

IZRAELIO ATAKA GALI PASITARNAUTI TAIKOS PROCESUI

Washington, DC, birželio 4 d. (ELTA). JAV prezidentas pastarąją Izraelio ataką prieš humanitarinę pagalbą į Gazos ruožą gabenusius laivus pavadino tragiška situacija.

Tačiau, pasak Baracko Obamos, ji gali tapti galimybe paspartinti Artimųjų Rytų taikos procesą.

„Manau, kad dabar mums svarbiausia rasti išeitį iš aklaivietės ir panaudoti šią tragediją kaip galimybę išsiaiškinti, kaip mes galėtume atsižvelgti į Izraelio saugumo susirūpinimus, tačiau tuo pat metu sudaryti galimybę palestiniečiams

bendradarbiauti su visomis suinteresuotomis šalimis“, – teigė B. Obama Baltuosiuose rūmuose.

„Manau, kad Turkija galės teigiamai paveikti taikos procesą, kai tik išsiaiškinsime šios tragedijos priežastis“, – pridūrė JAV prezidentas.

Vašingtonas kol kas labai atsargiai vertino pirmadienį įvykusią tragediją, per kurią žuvo devyni žmonės, įskaitant ir vieną amerikietį.

Oficialiame pareiškime trečiadienį B. Obama pabrėžė „būtinybę rasti geresnių būdų pristatyti humanitarinę

Vatikanas, birželio 3 d. (ELTA). Popiežius Benediktas XVI pareiškė, kad Izraelio pademonstruota agresija prieš humanitarinę pagalbą į Gazą gabenusią flotilę jį labai nuilūdino, informuoja naujienų agentūra AFP.

„Agresija nepadeda iš-

pagalbą Gazos gyventojams, kurie nekeltų grėsmės Izraelio saugumui“. Jis taip pat teigė, kad Jungtinės Valstijos „remia patikimą, išsamų ir nešališką incidento tyrimą“, kurio reikalauja Jungtinių Tautų Saugumo Taryba.

POPIEŽIUS PRIEŠ PALESTINOS OKUPACIJĄ

spręsti ginčų, tačiau padidina tragiškų pasekmių tikimybę ir gimdo dar didesnę agresiją“, - Šventojo Petro aikštėje sakė popiežius.

„Su didžiuliu nerimu stebėjau tragiškus įvykius prie Gazos. Jaučiu pareigą išreikšti užuojautą šių skaudžių įvykių aukoms ir jų artimiesiems. Incidentas prie Gazos kelia nerimą visiems, kam rūpi taika regione“, - kalbėjo Benediktas XVI.

Izraelio pajėgoms pirmadienį šturmuojant į Gazos ruožą pagalbą krovinį gabenusių laivų vilkstinę, žuvo mažiausiai devyni žmonės.

„Kreipiuosi į tuos, kurie turi politinių įsipareigojimų tiek vietos, tiek tarptautiniu lygmeniu, kad dialogo keliu būtų rastas sprendimas, kad žmonėms būtų užtikrintos geriausios gyvenimo sąlygos, harmonija ir ramybė“, - teigia pontifikas.

Birželio 2 d. paviešintame Vatikano dokumente Izraelio vykdoma okupacija Palestinos teritorijose vadinama „politine neteisybe”.

„Vilties” draugija nustatė šių metų atostogų laiką. Paskutinis numeris prieš atostogas išeis birželio 22 d. Po atostogų „Dirvos” laida išeis liepos 20 dienos data.

ŽINIOS IŠ VILNIAUS

Lietuvos gyventojų skaičius nuo 1990 metų sumažėjo 365 tūkst., skelbia Statistikos departamentas. Anot departamento, gyventojų skaičiaus mažėjimas vyko dėl neigiamos natūralios gyventojų kaitos ir emigracijos. Pernai gimė 20 tūkst. kūdikių mažiau nei 1990-aisiais. Emigravusiųjų skaičiai 1990 ir 2009 metais nelabai skiriasi, tačiau 2005-2008 metais emigravo mažiau žmonių.

Per 20 valstybės Nepriklausomybės metų vyrų ir moterų vidutinės tikėtinos gyvenimo trukmės skirtumas išliko panašus. Pernai moterų vidutinė gyvenimo trukmė buvo 11 metų ilgesnė nei vyrų. Departamentas atkreipia dėmesį, kad ryškūs pokyčiai minėtu laikotarpiu stebimi sveikatos priežiūros sektoriuje. Gydytojų skaičius sumažėjo 1,5 tūkst., slaugytojų - 16,3 tūkst., tačiau 700 padaugėjo vaistininčių. Lovų skaičius ligoninėse 2009 metais, palyginti su 1990-aisiais, sumažėjo du kartus.

Nuo birželio 15-osios generalinio prokuroro pareigas pradės eiti birželio 3 d. Seimo „palaimintas“ Darius Valys. Prezidentė Dalia Grybauskaitė birželio 4 d. pasirašė dekretą dėl D. Valio skyrimo generaliniu prokuroru. D. Valys žada būti nešališkas priimant sprendimus. Artimiausiu metu jis ketina apsispręsti dėl savo pavaduotojų, kuriuos rinksis atsižvelgdamas į jų patirtį ir kompetenciją. Šiuo metu Generalinei prokuratūrai laikinai vadovauja Raimondas Petrauskas. Generalinė prokuratūra nuolatinio vadovo neteko, kai vasario pradžioje atsistatydino Algimantas Valantinas. Generalinį prokurorą 7 metams skiria ir atleidžia Prezidentas Seimo pritarimu.

LR Seimas priėmė rezoliuciją, kuria ragina pradėti konsultacijas su Vokietija dėl kompensacijų iš okupuotos Lenkijos teritorijos iškeltiems gyventojams. Priimta rezoliucija Vyriausybė taip pat raginama kelti kitos atsakingos už šį neteisėtą iškeldinimą valstybės – Rusijos – atsakomybės klausimą vykdant Lietuvos įstatymą „Dėl SSRS okupacijos žalos atlyginimo. Už birželio 3 d. priimtą rezoliuciją balsavo 58 Seimo nariai. Rezoliucijoje primenama ir konstatuojama, kad įgyvendinant 1939 m. rugpjūčio 23 d. SSRS ir Vokietijos reicho nepuolimo sutartį ir jos slaptąjį protokolą buvo sudaryti kiti dvišaliai susitarimai, įskaitant 1941 m. sausio 10 d. SSRS ir Vokietijos reicho slaptąjį protokolą dėl gyventojų mainų, pagal kurį iš Vokietijos reicho okupuotos Lenkijos teritorijos (Suvalkų krašto) lietuvių kilmės gyventojai buvo priverstinai iškeldinti į SSRS okupuotos Lietuvos teritoriją.

Lietuva ketina toliau remti Vilniuje veikiantį **Europos humanitarinį universitetą** (EHU), kol jis galės grįžti į Minską, teigė užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis birželio 3 d. Vilniuje vykusios trečiosios donorų asamblėjos dalyviams. Anot ministro, Lietuvos sprendimas atidaryti EHU Vilniuje buvo grįstas pagarba demokratijos vertybėms, laisvei ir žmogaus teisėms, tačiau šio universiteto misija be partnerių paramos yra neįmanoma. 2008 m. Europos Komisijos iniciatyva buvo įkurtas Patikos fondas, siekiantis užtikrinti nenutrūkstamą EHU finansavimą. Jį administruoja Šiaurės ministrų taryba, kuri vykdo išmokas universiteto veiklai tik pagal EHU valdančiosios tarybos patvirtintą strateginį planą ir biudžetą. Šiuo metu Patikos fondas tapo pagrindiniu EHU finansinio stabilumo šaltiniu. Fondą remia Europos Komisija, Šiaurės ministrų taryba, JAV, Airija, Čekija, Danija, Estija, Ispanija, Graikija, Lenkija, Lietuva, Norvegija, Prancūzija, Suomija ir Švedija.

2004 m. EHU dėl politinių priežasčių buvo uždarytas Minske ir Lietuvos Vyriausybės kvietimu 2005 m. persikėlė į Vilnių. 2006 metais universitetui buvo suteiktas Lietuvos universiteto statusas. Šiuo metu jame mokosi daugiau kaip pusantro tūkstančio baltarusių studentų. Lietuva, pakvietusi šį baltarusių universitetą atnaujinti savo veiklą Vilniuje, prisiėmė išpareigojimą jį remti.

Apkaltos tvarka atstatydyntas prezidentas Rolandas Paksas ketvirtadienį Seimo opozicijos balsais išsaugojo diplomatinį pasą. Europarlamentaro Rolando Pakso vadovaujamos partijos „Tvarka ir teisingumas“ atstovams Seime pavyko pasiekti, kad per apkaltą nušalintas prezidentas išsaugotų diplomatinį pasą. Seimas priėmė atitinkamą Diplomatinės tarnybos įstatymo pataisą, kurią, tiesa, dar gali vetuoti prezidentė. „Tvarkiečiai“ neslėpė, kad jų siūlyta pataisa taikoma konkrečiam asmeniui.

Valdančiųjų konservatorių atstovas siūlo pataisą, kurią priėmus Rolandas Paksas netektų prezidento vardo. Pagal Sauliaus Pečeliūno pateiktą projektą įstatymas numatytų, kad prezidento vardas juo buvusiam asmeniui išlieka iki gyvos galvos, išskyrus asmenį, kuris iš prezidento pareigų buvo pašalintas per apkaltą. Kol kas vienintelis prezidentas, iš posto atstatydyntas per apkaltą, yra opozicinės partijos „Tvarka ir teisingumas“ vadas europarlamentaras R.Paksas.

Gruzijos Nepriklausomybės diena paminėta kariniu paradu.

EPA nuotr.

GRUZIJA PAMINĖJO NEPRIKLAUSOMYBĖS DIENĄ

Tbilisis, gegužės 26 d. (LRT). Gruzija kariniu paradu paminėjo savo Nepriklausomybės dieną. Parade dalyvavo 117 tankų ir šarvuočių, 18 lėktuvų ir sraigtasparnių. Rustavelio prospektu - centrine Tbilisio gatve - žygiavo daugiau kaip 4,300 kareivių.

Nepriklausomybės dienos iškilmės prasidėjo tylos minute, skirta pagerbti Lenkijos prezidentą Lech Kaczynski, jo žmoną Maria ir dar 94 žmones, žuvusius netoli Rusijos Smolensko miesto per lėktuvo avariją.

Gruzijos vyriausybė 1918 m. gegužės 26 d. paskelbė šalies nepriklausomybę. Pirmoji nepriklausoma Gruzijos Demokratinė Respublika

gyvavo trejus metus - iki 1921 m. vasario. Nuo 1922 iki 1991 m. Gruzija okupuota Sovietų Sąjungos. Gruzijos nepriklausomybė atkurta 1991 m. pavasarį.

Gruziją su Nepriklausomybės diena pasveikino JAV valstybės sekretorė Hillary Clinton. Ji dar kartą pabrėžė, kad Washington pripažįsta šalies suverenumą ir teritorinį integralumą. JAV valstybės sekretorė taip pat pabrėžė, kad Gruzija ir toliau yra gera JAV draugė ir partnerė.

Gruzijoje viešėjusi Seimo pirmininkė **Irena Degutienė** perdavė Gruzijos prezidentui Michail Saakašvili Lietuvos žmonių sveikinimus Nepriklausomybės šventės proga.

„Noriu Jus patikinti, kad Lietuvos užsienio politika nepasikeitė, ji išlieka tokia pati, kaip ir visus 20 metų. Tačiau svarbiausia, kad ne tik politikai palaiko Gruziją. Paprasti Lietuvos žmonės palaiko gruzinų tautą ir Jus supranta. Tai daug svarbiau nei vieno politinė parama”, -sakė I. Degutienė, prisimindama visas akcijas, kurios buvo skirtos paremti Gruziją ir kuriose dalyvavo daugybė Lietuvos žmonių.

Gruzijos prezidentas pabrėžė, kad jo vadovaujamai šaliai labai malonu jausti tokią paramą. Pasak jo, baisiausias įsivaizduojamas dalykas - jei vieną dieną gruzinų tauta suprastų, kad yra palikta viena.

A. MOCKUS RUNGSIS ANTRAJAME TURE

Pirminiais duomenimis, pirmąjį Kolumbijos prezidento rinkimų turą laimėjo buvęs šalies gynybos ministras Juan Manuel Santos. Lietuvių kilmės buvęs Bogotos meras Antanas Mockus liko antras, informuoja *BBC*.

Suskaičiavus didžiąją dalį balsų, J. M. Santos, kurį remia dabartinis šalies prezidentas Alvar Uribe, gavo 47 proc. rinkėjų palaikymą. Jo pagrindinis varžovas A. Mockus gavo 21 proc. balsų.

Nors J. M. Santos ir nepavyko surinkti absoliučios daugumos balsų ir išvengti antrojo rinkimų turo, manoma, kad birželio 20-ąją vyksiančiuose rinkimuose jį palaikys didžioji dalis iš rinkimų kovos jau pasitraukusių kandidatų.

J. M. Santos, atstovaujantis socialistinei nacionalinei Vienybės partijai, pažadėjo ir toliau tęsti griežtą A. Uribe politiką. A. Uribe valdžioje išbuvo dvi kadencijas iš eilės ir trečiąjį kartą prezidento posto siekti nebegalėjo. Rinkimų kampanijos metu A. Mockus daugiausiai dėmesio skyrė švietimui ir kovai su korupcija.

LRT

PASKELBTAS JAV PREZIDENTO TURTAS

Aukšti federaliniai pareigūnai kiekvienais metais privalo pateikti duomenis apie savo finansinę padėtį, taip pat ir tai, kokius turi vertybinius popierius - kompanijų akcijas ir valstybines obligacijas. Iš JAV prezidento deklaracijos paaiškėjo, kiek jis uždirbo, kiek turi akcijų ir kokių dovanų gavo.

JAV prezidento Barack Obamos ir jo žmonos Michelle bendras turtas vertinamas nuo 2,2 mln. iki 7,5 mln. dolerių. Tokius praėjusių metų duomenis paskelbė Baltieji rūmai, kaip to reikalauja 1978 metais priimtas vyriausybės narių etikos normų įstatymas.

Patikrinus prezidento bei jo žmonos ir viceprezidento Joe Biden bei jo žmonos Jill pateiktus duomenis interesų konflikto nerasta.

B.Obamos metinė alga siekia 400 tūkst. dolerių. Didžiąją dalį savo pajamų 2009 metais jis gavo iš anksčiau parašytų knygų pardavimo. Prieš tapdamas Baltųjų rūmų šeimininku B.Obama išleido knygas „Mano tėvo svajonės” ir „Vilties drąsa”. Jos abi tapo bestseleriais ir, paties autoriaus teigimu, davėjam nuo 1

mln. iki 5 mln. dolerių pelno.

B.Obama savo pinigus įdėjo į vertybinius popierius patikėjęs juos investiciniam fondui „Vanguard”. Nei prezidentas, nei jo žmona nežino, kaip fondas tas lėšas panaudoja.

Pirmoji JAV pora turi einamąsias sąskaitas ir indėlius „JP Morgan Chase” ir „Northern Trust” bankuose, ten yra atidarę ir sąskaitas savo dukroms vienuolikmetei Maliai bei aštuonmetei Sashai. Jose kaupiami pinigai jų būsimumui išsilavinimui.

B.Obama į deklaraciją neįtraukė savo namų Čikagoje, nes tai leidžia įstatymas. Atskirai prezidentas privalėjo nurodyti dovanas, kurių vertė viršija 260 dolerių. Jis įrašė savo pelnytą Nobelio taikos premijos medalį ir diplomą bei pridėjo pastabą, kad 1,4 mln. dolerių, kuriuos gavo kaip Nobelio premijos laureatas, perdavė labdaros organizacijoms.

B.Obama savo deklaracijoje paminėjo ir portugališką vandens šunį, kurį senatorius Edvvardas Kennedy padovanojo jo dukterims. Augintinį Bo prezidentas įvertino 1,6 tūkst. dolerių.

AP

LIETUVIŲ TAUTINĖS MINTIES LAIKRAŠTIS
THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

DIRVA

TEL. (216) 531-8150

FAX (216) 531-8428

E-mail: dirva@ix.netcom.com

P.O. BOX 19010 CLEVELAND, OHIO 44119-0010

19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

Leidžia Amerikos Lietuvių Spaudos ir Radijo Draugija „Viltis“, Inc.

Algirdas V. Matulionis, Pirmininkas / President

Vytautas Radžius, Redaktorius / Editor

2713 West 71st St, Chicago, IL 60629-2005

Gediminas Markevičius, maketavimas

DIRVA (UPS 157-580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA
19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0010

Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices.
Published bi-weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn.
VILTIS, INC. - Subscription per year - \$55.00, first class - \$78. Single copy - \$1.00. Air mail overseas - \$130.00.

Prenumerata metams - \$55.00, pusei metų - \$40.00, pirma klase - \$78.
Oro paštu į užsienį metams - \$130.00. Atskiro numerio kaina - \$1.00.
Straipsniai, pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu ne visada išreiškia redakcijos nuomonę. Nespausdinti straipsniai grąžinami, tik autoriui prašant. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Nepasirašytų rašinių nespausdiname.

MŪSŲ SPAUDOS ATGAVIMUI – 100

Gegužės 7-ąją Lietuva minėjo Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos dieną. Ji kiekvienam lietuviui primena rusų carinės valdžios represijas, kuriomis buvo varžomas tautos pasireiškimas – kalba, laisva spauda, lietuviškas spausdintas žodis.

Mikalojus Daukša prieš daugiau 400 metų pamokslų rinkinyje „Postilė“ rašė: „Ne žemės derlumu, ne drabužių skirtingumu, ne šalies gražumu, ne miestų ir pilių tvirtumu gyvuoja tautos, bet daugiausia išlaikydamos ir vartodamos savo kalbą“. Šiemet sukanka 106-eri metai, kai buvo panaikintas lietuviškos spaudos lotyniškėmis rašmenimis draudimas. Sukaktis ne tik simbolinė, bet ypatinga proga prisiminti žiūbūtinę kovą už gimtąjį žodį, pagerbti visus kovotojus už lietuvišką kalbą.

Numalšinus 1863 m. sukilimą caro valdžia, siekdama nutautinti, uždarė katalikiškas parapines ir kitas nevalstybines mokyklas ir uždraudė spausdinti, įvežti iš užsienio ir platinti Lietuvoje lietuvišką raštą lotyniškėmis raidėmis. Rusinimo politika kardu smogė lietuvių raštijai, uždrausdama 1865 m. rugsėjo 23 d., Nr.141 aplinkraščiu rašyti lotyniškėmis raidėmis lietuvių ir žemaičių tarmėmis. Tikslas – pagreitinti rusinimo politiką atitraukiant lietuvius nuo lotyniškosios Europos kultūros ir katalikų religijos. Tas raštas buvo pavadintas **graždanka** – turėjo pagreitinti rusų tradicijų, kultūros ir stačiatikybės priėmimą. Graždanka turėjo „baigti tai, ką pradėjo rusų kardas“, rašė rusinimo politikos vykdytojas Muravjovas. Rusija norėjo, kad lietuviai neturėtų jokių ryšių su Vakarų Europos kultūra.

Iki šiol žinojome vyskupo Motiejaus Valančiaus blaivybės akciją, tačiau beveik nieko, kad jis buvo žymus lietuviybės žadintojas. M. Valančius protestavo prieš religinių knygų spausdinimą rusiškėmis raidėmis, motyvuodamas, kad trūksta raidžių atitikmenų. Tačiau jo šauksmas nebuvo išgirstas. Vysk. M. Valančiaus lietuviybės vaidmuo labai svarbus. Jis sugebėjo panaudoti Didžiosios ir Mažosios Lietuvos lietuvių kunigiją ir inteligentiją. Prūsijos karalystėje buvo galima viešai spausdinti lietuviškus leidinius. Todėl vysk. M. Valančius per J. Bielinį 1866-1867 m. pasiuntė pinigų kun. Zobermanui, kad šis įsteigtų lietuvišką spaustuvę. Prasidėjo glaudus bendradarbiavimas. Tuoj buvo išleistos 9 brošiūros – žadinančios žmonių tautinius jausmus, ragino priešintis rusų valdžiai, kuri naikina lietuviybę ir katalikybę. Vysk. M. Valančiui pavyko iškiovoti liaudies carui siųstomis peticijomis, kad 1876-1878 m. Petrapilyje būtų išleistos 6 religinės knygos lietuviškėmis raidėmis. Dar anksčiau, 1870 m. pavyko išleisti Klaipėdoje blaivybės knygeles ir jas platinti lietuviams ir žemaičiams.

Idomu, kad žemaičių vyskupo pagalbininku tapęs A. Baranauskas kreipėsi į Rusijos Vidaus reikalų ministrą, prašydamas grąžinti lietuviams spaudą. Ministras atžėžė: „Nereik mums nei jūsų meilės, nei jūsų pačių. Praeis kuris laikas, prasilies Lietuvoje daug ašarų ir kraujo, o Lietuva pasiliks rusiška ir stačiakiška“.

Knygnešių draugijas, laikui bėgant, susekė Rusijos poli-

KODĖL NEŽYGIAVO VOKIEČIAI?

2010-jų metų gegužė buvo masinio žygiavimo mėnuo. Atrodė žygiavo veik visi, kas turėjo šiokias ar kitokias kojas.

Kadangi prieš 88 m. gegužės 1-ją, (kaip „pasitraukėlis“ į Rytus, į caro Rusiją, nuo iš Vakarų atžygiuojančių kaiserio vokiečių) su Maskvos mokyklos pirmokais žygiavau Raudonojoje aikštėje pro Lenina, mane ypač sudomino šių metų gegužės žygiuotojai toje aikštėje. Akin krito tai, kad ten ne žygiavo vokiečiai, kurie, mano manymu, daugiausiai nusipelnė žygiuoti bolševikų „pergalei“ Antrajame pasauliniame kare. (Toliau – APK) kurin istoriniam užkampin nepažvelgsi, užtiksi vokiečių pėdsakus tarp bolševikų gelbėtojų pėdsakų.

Vokiečiai parūpino transportą Leninui iš Šveicarijos į Rusiją. Jei ne vokiečiai, komunistai nebūtų nuvertę Kerenskio „demokratinės“ vyriausybės. (Jauniems istorikams primenu, kad ne komunistai, o Rusijos okupuotos tautos ir kerenskiniai rusai nuvertė carą. Komunistai gi nuvertė caro nuvertėjus.)

Rusijos civilinio karo metu vokiečiai gelbėjo „raudonuosius“ – bolševikus nuo stipresnių, tik, deja, nevieningų „baltųjų“. Petrogradą gynė Lenino pavalgydinti ir apginkluoti vokiečiai karo belaisviai. Ukrainos pietuose Lenino bolševikus gynė nuo „baltųjų“ generolo Denykino veržimosi link Maskvos, po

karo ten užsilikę vokiečių pulkai. Bolševikus nuo rusų ginti Leninas papirko vokiečius badaujančių rusų maisto transportais Vokietijai. Jau tada vokiečiai paruošė galimybę Medvedevui ir Putinui stebėti įspūdingą „pergalės“ paradą Raudonojoje aikštėje. Tikiuosi, kad bent aš, su kitais Maskvos „pirmokais“, 1922 m. gegužės 1 d. žygiavimu pro Lenina kaip nors neprisidėjome prie 1945 m. „pergalės“. Nesu įsitikinęs ir tuo, kad mes pirmokai ir kiti vaikai, žygiavom „už Lenina“, o ne už (prezidento Hooverio gelbėjimo Rusiją nuo bado) amerikietiškę kietų saldainių („bombonių“) maišeliuką, kuri gavome prieš žygiavimą.

Negali būti abejonių apie tai, kad britai, gi ypač amerikiečiai, užsitarnavo Maskvos pakvietimą žygiuoti „pergalės“ parade. Jie aprenę, apavė, maitino ir apginklavo Stalino armiją, kai ją užpuolė „Molotovo – Ribbentropo“ draugystės partneris – ribentropiukai. Tačiau – kodėl į „pergalės“ paradą nebuvo pakviesti vokiečiai? Rusai ir vokiečiai, sutrypę Lenkiją žnyplėse, pergalę atžymėjo bendru – nacių ir bolševikų paradu Lietuvos Brastoje (Brest Litovsk). Knygoje (Viliaus Braženo) „Po 12 vėliavų“ yra net nuotrauka (gauta iš Edmundo Simanaičio) Hitlerio ir Stalino generolų, kurie, kaip geriems socialistams – naciams ir komunistams – dera, sustoję „petys į petį“ priėmė bendrą pergalės

paradą. O štai kai atžymima jų abiejų sukulto karo pabaiga, vienas jų nežygiuoja.

Kai vokiečiai kovojo prieš Angliją, Prancūziją, Ameriką, Stalinas „draugiškai“ siuntė Hitlerio karo pramonei žaliavas ir maistą kariuomenei. Transportai riedėjo per Lietuvą pirmosios sovietinės okupacijos metais. Beveik iki pirmojo vokiečių šūvio į rusų pozicijas. Ir dėl „menko nesusipratimo“ tarp istorinių draugų užsispirti ir nepakviesti karą pradėjusio partnerio ne tik vėl drauge „priimti paradą“, bet net žygiuoti jame, negalima pavadinti „pragmatiška politika“, kaip panašiai kaltina kai kurie politologai ir seimūnai lietuvius „rusofobus“. Negi, esą, pragmatiškai, negalima pamiršti tokio menkniekio, kaip poros kaimyninių okupacijų?

Taigi, gal kas nors, kur nors ir kada nors atras atsakymą į klausimą: **kodėl Maskvos parade nežygiavo Sovietų draugų nacių paliuonys?** Ir – kodėl Vilniuje žygiavo tik vienos II pasaulinį karą pradėjusios pusės veteranai? Juk sena draugystė klesti už paradų aikštės ribų. Vokietijos Šrioderis ir Rusijos Putinas Baltijos jūros dugnu, veik Lietuvos tarpuvartėje, tiesia „Molotovo – Ribbentropo vamzdį“. Tą vamzdį tuo vardu pavadino JAV „solidus“ laikraštis „Wallstreet Journal“ 14 mėnesių po to, kai jis taip buvo pavadintas lietuvių spaudoje.

Vilius Braženas

RUSIJOJE DAR VIENA MASINĖ SOVIETŲ LAIKŲ KAPAVIETĖ

Rusijos Tolimuosiuose Rytuose aptikta masinė kapavietė, kurioje palaidota daugiau kaip 200 žmonių, tapusių, kaip spėjama, Stalino režimo aukomis. Kapavietė aptikta netoli Vladivostoko miesto, darbininkams tiesiant kelią, praneša vietos valdžia. Pranešime nenurodyta, ar žuvusieji buvo J. Stalino vykdytų valymų aukos, tačiau rusų naujienų agentūros „ITAR-TASS“ cituojamas tyrėjas teigia, kad arba šiuos žmones nužudė J. Stalino slaptoji milicija, arba jie mirė pakeliui į karo belaisvių stovyklas. „Savanoriai aptiko daugiau kaip 10 plotų su tokiais liūdnais radiniais“, – teigiama pranešime.

Pagrindiniu miestu Ramiojo vandenyno pakrantėje esantis Vladivostokas buvo svarbiausiu tranzitiniu tašku, pro kurį į gulagą buvo gabenami kaliniai. Tokiose stovyklose iki 1953 metų žuvo milijonai žmonių.

LRT

cija ir žandarai. Daugelis jų buvo suimti, nuteisti, atsidūrė kalėjimuose, tremtyje Sibire ir Rusijos gilumoje. Per visą spaudos draudimo laikotarpį į Sibirą ir kitas vietas buvo ištremti apytikriai 157 knygnešiai, kalėjimu nubausti 903 lietuviai. Uždraustieji leidiniai buvo knygnešių nešami per sieną ir platinami visoje Lietuvoje. Pagal rusų valdžios duomenis, jie sulaukė 234,298 egz. tokių leidinių, rasta duomenų apie 2854 įkliuvusiems lietuviams už lietuvišką spaudą. Mūsų knygnešiai tapo tarpininkais tarp negausios lietuvių inteligentijos ir visos tautos, apgynė tautą nuo Rusijos kolonizacinės politikos, siekusios sunaikinti lietuvių literatūrą ir išstumti iš gyvenimo lietuvių kalbą.

1944 m. sovietams okupavus Lietuvą vėl buvo primesta cenzūra ir rusiškas mąstymas. Todėl vėl teko partizanams ir jų ryšininkams bei inteligentams nelegaliai leisti atsisaukimus, laikraščius, Bažnyčios „Kroniką“. Kai partizanų padėtis pasunkėjo, leidimas sustiprėjo užsienyje, ypač JAV, jiems teikta informacija peržengdavo Sovietinės Lietuvos ir Liaudies Lenkijos sienas ir atsirasdavo Vakaruose. Lietuvos partizanai tad buvo paskutiniai knygnešiai, nes jų pėdsakai randami Lietuvos žmonių gyvenimo istorijoje.

Lietuvos Prezidentūroje gegužės 7 d. buvo žurnalistų forumas apie žiniasklaidos laisvę ir atsakomybę. Žurnalistikos institute buvo įteiktos dr. Vinco Kudirkos ir Vytauto Gedgaudo premijos. Forumo dalyvius pasveikino prezidentė Dalia Grybauskaitė, primindama, kad „laisva ir atsakinga žiniasklaida demokratiškoje valstybėje taip pat svarbi kaip ir demokratiški rinkimai, partijos ar parlamentas“.

S. Tūbėnas

SEIMAS PRIĖMĖ REZOLIUCIJĄ, KURIOJE REIKALAUJAMA RUSIJOS KARIŲ IŠVEDIMO IŠ GRUZIJOS

Vilnius, birželio 1 d. (ELTA). Seimas, smerkdamas visas agresijos formas, įskaitant ginkluotą užpuolimą ir įsiveržimą į kitos valstybės teritoriją, kitos valstybės teritorijos bombardavimą, jos okupaciją ir aneksiją, priėmė Seimo rezoliuciją „Dėl situacijos Gruzijoje“. Už tai, kad ši rezoliucija būtų priimta be pataisų, balsavo 55 Seimo nariai, prieš - 9, susilaikė 23.

Kaip teigiama rezoliucijoje, Seimas besitęsiantį Rusijos ginkluotųjų pajėgų buvimą Gruzijos teritorijoje bei marionetinių režimų veiklą Abchazijoje ir Pietų Osetijoje vertina kaip atitinkamų Gruzijos teritorijos dalių neteisėtą okupaciją, kuri yra sunkus bendrosios tarptautinės teisės imperatyvinės normos nustatyto tarptautinio įsipareigojimo nenaudoti jėgos ir negrasinti ja pažeidimas.

Rezoliucija pareiškia, kad atkuriant taiką ir sau-

gumą Rusijos ir Gruzijos konflikto zonoje turi būti vadovaujamasi šiais svarbiausiais principais: Rusijos ginkluotųjų pajėgų išvedimas iš okupuotų Gruzijos teritorijos dalių, okupuotoje Gruzijos teritorijoje veikiančių pseudovalstybinių marionetinių darinių nepripažinimas, jėgos ir kitokios prievartos nenaudojimas, saugus pabėgėlių ir perkeltųjų asmenų grįžimas į namus, Gruzijos jurisdikcijos atkūrimas Abchazijoje ir Pietų Osetijoje, jos konstituciją atitinkančio ir patrauklaus vietos gyventojams autonomijos ir savivaldos modelio įdiegimas šiuose regionuose, demokratijos, teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir laisvėms principų užtikrinimas visoje Gruzijos teritorijoje, platus tarptautinės bendrijos ir tarptautinių organizacijų dalyvavimas remiant šių principų įgyvendinimą.

Priimta rezoliucija taip

Lietuvos Seimo pirmininkė Irena Degutienė gegužės 24 d. dalyvavo pasitarime su Gruzijos Parlamento pirmininku Davidu Bakradze.

www.lrs.lt

pat raginama abi konflikto šalys sudaryti sąlygas dialogui, vykdant įsipareigojimus pagal 2008 m. rugpjūčio 12 d. paliaubų susitarimą ir susilaikant nuo veiksmų, eskaluojančių konfliktą bei atitolinančių taikų ir atitinkantį tarptautinę teisę konflikto sprendimą.

Lietuvos prezidentei ir Vyriausybei, kaip pažymima rezoliucijoje, Seimas siūlo vadovautis šios rezoliucijos principais sprendžiant užsienio politikos klausimus ir ją vykdant, taip pat siekti, kad šie principai būtų įgyvendinami formuojant ir vykdant Europos

Sąjungos bendrąją užsienio politiką, sprendžiant tarptautinio saugumo ir žmogaus teisių klausimus Jungtinėse Tautose, NATO, Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijoje, Europos Taryboje ir kitose tarptautinėse organizacijose.

ATKASTAS LIETUVOS PARTIZANŲ BUNKERIS

Šių metų gegužės 3–7 d. Radviliškio rajone, Mėnaičių kaime, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centras (LGGRTC) surengė archeologinę ekspediciją, kurios metu buvo atkastas Lietuvos partizanų bunkeris – „Prisikėlimo“ apygardos vadavietė. Šiame bunkeryje buvo pasirašyta legendinė 1949 m. vasario 16-osios Lietuvos partizanų vadų deklaracija, numatanti demokratinės valstybės atkūrimo pagrindus bei atskleidžianti Lietuvos partizanų vertybines nuostatas.

LGGRTC centras drauge su Vilniaus universiteto archeologais bunkeryje atrado keletą partizanų daiktų, žiūronus bei neblogai išsilaikiusias stalo, ant kurio buvo pasirašinėjama deklaracija, liekanas.

1948 m. rudenį Prisikėlimo apygardos „Atžalyno“ rinktinės vadas Leonardas Grigonis-Danys susitarė su Stanislovu Mikniumi, kad jo sodyboje po klėtimi būtų įrengtas rinktinės

štabo bunkeris. Šeimininkui sutikus, L.Grigonis kartu su 5 partizanais iškasė bunkerio duobę, o iškastas žemes S.Miknius naktimis vežimu veždavo į laukus ir tamsoje užakėdavo, kad nematytų pašaliniai.

Rinktinės vadas sodybos šeimininkui buvo pažadėjęs, kad bunkeryje laikysis tik tie 6 partizanai, kurie padėjo kasti. Todėl 1949 m. vasarį šeimininkas labai nustebo pamatęs sodyboje nemažą būrį nepažįstamų partizanų. Tačiau L.Grigonis jam išaiškino, kad tai ypač svarbus visos Lietuvos partizanų vadų suvažiavimas ir šeimininkas neprieštaravo.

Pasibaigus partizanų vadų suvažiavimui, prieš išeidami iš bunkerio partizanų vadai ir ypač Jonas Žemaitis-Vytautas primygtinai prašė sodybos šeimininko S.Mikniaus-Gailučio šį bunkerį užpilti žemėmis, kad čekistai negalėtų atsekti suvažiavimo vietos, tačiau dėl vietinių partizanų prašymų šeimininkas bunkerį išsaugojo iki 1953

m. balandžio. 1952 m. rudenį keli dar išlikę „Prisikėlimo“ apygardos partizanai padėjo S.Mikniui už prieglobstį ir atsisveikino visiems laikams, iki Nepriklausomybės atkūrimo...

Nuo 1949 m. rugpjūčio 13 d., kai Užpelkio miško kautynėse su okupacine kariuomene žuvo Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio deklaracijos signatarai, Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio tarybos prezidiumo nariai Petras Bartkus-Žadgaila ir Bronius Liesys-Naktis, taip pat „Prisikėlimo“ apygardos štabo viršininkas Vytautas Šniuolis-Svajūnas; pastarojo brolis Viktoras Šniuolis-Vitvytis iš kautynių lauko išnešė sunkiai sužeistą apygardos dailininką Lauryną Mingilą-Džiugą. Ir atnešė jį į Miknių sodyboje įrengtą bunkerį. Džiugas bunkeryje buvo gydomas apie metus, todėl nenuostabu, kad kasinėjimų metu rastos ir vaistų ampulės. L.Mingilas, slaugomas sodybos šeimininkų ir partizanų ryšininkės Izabelės Vilimaitės-Stirmos, visiškai pasveiko, vėl įsitraukė į aktyviai kovojančių partizanų gretas ir kovojo iki 1953 m. pavasario, kai Kelmės rajono Aukštiškių kaime buvo apsuptas gausių priešo pajėgų ir gyvas jiems nepasidavė...

Ekspedicijos dalyviai nesitikėjo bunkeryje aptikti kokių nors radinių, mat manyta, kad partizanai visus jiems reikalingus daiktus bus išsinešę su savimi, todėl tie keli daiktai buvo netikėta staigmena. Kita staigmena – paties bunkerio

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centras surengė archeologinę ekspediciją su Vilniaus universiteto archeologais (vadovas – doc. Gintautas Vėlius), kurioje buvo atkastas Lietuvos partizanų bunkeris – „Prisikėlimo“ apygardos vadavietė.

„TREMTIES DIENA“: SOVIETINĖJE TREMTYJE BESIBAIGIANČI TURISTINĖ KELIONĖ

Europos Komisija (EK) trečius metus pratęsė programą „Aktyvi Europos atmintis“ - 2010-aisiais metais ji skirta stalinizmo ir nacizmo aukoms atminti. Kadangi Lietuva prieš ir po karo išgyveno Stalino įsakymais vykdomus trėmimus, EK parėmė projektą, skirtą atgaivinti sovietų „gulagų“ prisiminimus Nemenčinės miškuose.

„Tremties diena“ - tai vienas iš kitų 56 projektų, kuriuos atrinko EK. Originalus istorijos pažinimo eksperimentas jau vyksta miške prie Nemenčinės esančiame bunkeryje ir jo apylinkėse. Vykstant projektui „Tremties diena“ 400 įvairių valstybių jaunuolių, tremtinių ir politinių kalinių palikuonių praleis Nemenčinės bunkeriuose ir turės patirti dalelę to, ką buvo lemta iškentėti į Sibirą tremiamiems jų seneliams 1941-1953 metais.

„Tremties diena“ prasideda valandos trukmės ekskursija Genocido aukų muziejuje

matmenys. Beveik visuose prisiminimuose minima kur kas didesnė ir erdvesnė bunkerio patalpa, tačiau atlikus archeologinius tyrimus paaiškėjo, kad bunkeris tėra vos 2 m pločio, 3 m ilgio ir 1,35 m aukščio. Štai tokiomis sąlygomis 8 vyrai iš visos Lietuvos nuo 1949.02.02 posėdžiavo bei priėmė istorinius ir net unikalius visame pokario Europos kontekste sprendimus.

Bernardina.lt

Vilniuje. Po ekskursijos jaunuolių grupė sodinama į autobusą, išvykus už Vilniaus – į sovietinį sunkvežimį – tokį kokiais būdavo į kalėjimus ir iš jų vežami politiniai kaliniai ir tremtiniai. Šiuo 5.5 tonos sveriančiu sunkvežimiu visa grupė – kas sėdomis, kas stačiomis- vežama į spygliuota viela aptvertą sovietinio bunkerio teritoriją.

Jaunieji europiečiai patekė į veiksmo vietą praranda savo daiktus, savo tapatybę. Po trumpo teismo ir nuosprendžio paskelbimo jie apvelkami kalinio šimtasiūlėmis su numeriais ant nugaros. Nuo šiol jie – numeriai, o ne žmonės. Jų galvas dengia ausinės kepurės, vadinamosios „ušankos“. Kalinių laukia tardymai, kultūrinis švietimas Lenino kampelyje, miško darbai prižiūrint pareigūnams su šunimis, neklusniųjų – karceriai. Po darbo - skurdus kalinio maitas valgykloje pagal „išdirbio normas“. Veiksmo pabaigoje – pranešimas apie Stalino mirtį ir amnestija - išsiilgta laisvė (pasirinkti 1953-ieji metai, kuomet mirė Stalinas, o lageriuose tuo metu kalėjo per 2.500,000 žmonių).

Projektas truko nuo 2010 sausio iki kovo 11 dienos. Jame dalyvavo politinių kalinių ir tremtinių organizacijos bei vidurinių mokyklų moksleiviai iš Suomijos, Estijos, Latvijos ir Lietuvos. EK numatyta parama „Tremties dienai“ - beveik 24 tūkst. eurų.

Bernardina.lt

NEĮMENAMOS TIKĖJIMO IR MOKSLO PASLAPTYS

Paulius Jurkevičiaus, LR korespondento Romoje ir Vatikane – iš Turino, reportažas

Šiandien viso pasaulio žmonių akys vėl nukrypo į Turino Šv.Jono Krikštytojo katedrą. Čia po 10 metų pertraukos vėl pradedama viešai rodyti viena paslaptingiausių pasaulio relikvijų – Turino drobulė.

Nuskraidinti robotą į Marsą – paprasčiau negu racionaliai paaiškinti, kas iš tikrųjų yra Turino drobulė.

Ir iš kur, koku būdu joje atsirado mirusio žmogaus atvaizdas, toks panašus į nukryžiuoto Jėzaus.

Šis klausimų klausimas jaudina abi šių laikų civilizacijos puses – tikinčiuosius ir pasauliečius.

Todėl nenuostabu, kad dėl Turino drobulės ginčai verda jau kelis šimtmečius.

Ir ne tik tarp teologų. Diskutuoja ir biologai, fizikai, istorikai. Kai kurios įkapių marškos paslaptys iki šiol neįmintos.

Žvilgsnis į evangelijų veidrodį

Milano katalikų universiteto Teologijos fakulteto profesorius Giuseppe Ghiberti apie drobulę kalba paprastai – be jokio įkarščio ar religinio patoso. Kalba trumpais faktais: „Tai atipiška lino marška, 437 centimetrų ilgio, 111 centimetrų pločio“.

Kuo įžymi ši lino marška? „Joje yra išlikęs nukankinto ir nukryžiuoto žmogaus atspaudas, – „Lietuvos rytui“ aiškina monsinjoras G.Ghiberti. – Audinio gabalas buvo panaudotas suvynioti ant kryžiaus nukankinto Jėzaus Kristaus kūną“.

Anot profesoriaus, Turino drobulė yra tarsi veidrodis, tiksliai atspindintis viską, ką apie Kristaus mirtį rašo evangelijos.

„Tai – nebylus ženklas, kuris pasakoja apie absoliučiai unikalų įvykį“, – sako teologas. Ir paprastai, su geranoriška šypsena priduria: „Tiems, kurie tiki“.

Svarbiau už visus skandalus

Turino drobulė tiems, kurie tiki, yra švenčiausioji relikvija.

Paskutinis materialus daiktas, lietęs Jėzaus Kristaus kūną

Turino drobulės viešas demonstravimas – retas ir visuomet pasaulinio dėmesio sulaukiantis įvykis. Praėjusį kartą ją galima buvo išvysti 2000 metais.

iki to Velykų ryto, kai Marija Magdaliėtė neberado nukryžiuotojo.

Tačiau eglute išaustas įkapių audinys – kitokia relikvija negu daugybė po Italiją ir visą pasaulį išsibarsčiusių Jėzaus žemiškosios egzistencijos įrodymų.

Kryžiaus dalys, vinys, erškėčių vainiko spygliai, kraujas – tai fragmentiškos relikvijos. O Turino drobulė – tai autentiškas pasakojimas, kuris idealiai patvirtina ir papildo apaštalų parašytas evangelijas.

Vatikanas atsargiai vertina religines relikvijas, ir neskuba joms suteikti oficialaus šventumo statuso. Bet dėl Turino drobulės abejonių nėra.

Kas nūdienos Bažnyčiai yra Kristaus įkapių marška?

Į šį klausimą atsako profesorius G.Ghiberti: „Kadangi drobulė yra evangelijos atspindys, vadinasi, ji tampa svarbia evangelizacijos prie-

mone“.

Teologo mintį patvirtina skaičiai. Nors Bažnyčiai šiuo metu tenka narplioti pedofilijos skandalus, paneigti įtarimus ir atremti kaltinimus, Turino drobulė liudija priešingą tendenciją.

Niekas neverčia tikėti įkapių audinio šventumu, niekas neragina leisti kelionėn į Italiją tam, kad tris minutes prieblandoje pastovėtų prieš relikviją.

Tačiau jau dabar aišku, kad tikinčiųjų Turine bus tikrai daug – maždaug 2,5 milijono, o gal net ir trys milijonai.

Netikintiesiems – sava trauka

Kas yra Turino drobulė tiems, kurie netiki?

Falsifikatas. Liguistą smalsumą, religinį ažiotažą skatinanti viena iš tūkstančių Kristaus kančios relikvijų.

Vis dėlto netgi patys aršiausi skeptikai ruošiasi vykti į Turiną. Nes įkapių marška – tai menas, įamžintas neįkainojamos vertės kūriniuose.

Negatyve – Jėzaus veidas?

Svarbiausias klausimas, kurį užduoda sau kiekvienas, pirmą kartą pamatęs Turino

drobulėje įspaustą žmogaus atvaizdą, yra toks: „Ar tai jis – Jėzus Kristus?“

Tokį klausimą, matyt, sau uždavė ir popiežius Jonas Paulius II, 1998 metais pasimeldęs prie Turino drobulės.

Jis taip apibūdino relikviją: „Šis lino audinys – tai iššūkis protui. Bažnyčia neturi galimybių nustatyti, koks yra drobulės ir Jėzaus istorijos santykis. Todėl Bažnyčia kviečia mokslininkus ieškoti atsakymų į šį klausimą“.

Be mokslinių tyrimų, šiuolaikinių technologijų, sudėtingų įrenginių iminti drobulės paslaptis būtų neįmanoma. Pradedant pačia pirmąja, didžiule sensacija pasibaigusia lininio audinio akistata su technika.

1898 metais Turino fotografas Secondo Pia, ryškindamas drobulės fotografinį vaizdą, įsitikino, kad negatyve užfiksuotas gana ryškus vyro veido ir viso kūno atvaizdas.

Negatyvinio drobulės vaizdo studijomis prasidėjo išsamūs relikvijos tyrimai. Teologams ir patologinės anatomijos specialistams rūpėjo atspaudusio line vaizdo detalės, patvirtinančios evangelijose pateiktus Kristaus

kankinimo ir nukryžiovimo epizodus.

Pavyzdžiui, mirusiojo rankų atspaudė kažkodėl beveik nematyti nykščių.

Ši keista aplinkybė paaiškinama taip: romėnai nukryžiuodami žmones vinimis perverdavo ne plaštaką, kaip įsivaizdavo daugelis Renesanso menininkų, o riešą.

Plaštakos paprasčiausiai negalėtų atlaikyti nukryžiuoto žmogaus kūno masės.

Perkalus vinimi riešą, nutraukiamas pagrindinis delno nervas ir nykštys savaime užlinksta. Todėl jo atspaudas ir nėra drobulėje.

Iš atspaudų line matyti, kad mirusiojo kūnas buvo pervertas jau po jo mirties, tai liudija pakitusio kraujo serumo žymės.

Kairioji nukryžiuoto vyro pėda buvo sukryžiuota ant dešinėsios tam, kad užtektų vienos vinies.

Istorikai ir biologai tiki

Būtent Turino drobulės tyrimai suteikė unikalų galimybę nustatyti galimą Jėzaus kraujo grupę.

1978 metais hematologai nustatė, kad audinyje yra IV grupės žmogaus kraujo

(Nukelta į 6 psl.)

PRENUMERUOKITE DIRVĄ

DIRVA

LAIMASADOJE JAV EUROPOS
LIETUVOS GARBE KATALIKAI JA

**METAMS - \$55,
PUSEI METŲ - \$40,
PIRMA KLA SE - \$78,
ORO PAŠTU Į UŽSIENĮ
METAMS - \$130.00**

(Atkelta iš 5 psl.)

NEĮMENAMOS...

fragmentų.

Tobulesni fotografiniai negatyvai davė darbo istorikams. Paašškėjo, kad į drobulę suvynioto lavono akių vokai žydų papročiu buvo uždengti monetomis.

Trimatis negatyvo vaizdas išryškino monetoje iškaltas raides Y, C, A ir I. Tai galėtų būti Romos imperatoriaus Tiberijaus valdymo laikais kaldinta moneta.

Tuo tarpu etnografai ir mikrobiologai sutelkė dėmesį į patį audeklą.

Nustatyta, kad Turino drobulės audimo būdas atitinka tą, kuris buvo naudojamas Artimuosiuose Rytuose maždaug prieš du tūkstantmečius.

Eglute austas linas šiek tiek primena egiptiečių kapavietėse archeologų aptiktų audeklų tipą.

1973 metais kruopščių mikrobiologinių tyrimų metu ant įkapių audinio aptikta 58 tipų žiedadulkių. Kai kurios jų būdingos tik Palestina, Jordano upės florai.

Fizikai tarė griežtą „ne“

Teologų, numizmatų, mikrobiologų, istorikų entuziazmą atšaldė fizikai.

1988 metų spalio 13 dieną Turino drobulės autentiškumui paskelbtas nuosprendis. Jį ištare Turino arkivyskupas kardinolas Anastasio Alberto Ballestrero: „Reikia susitaikyti su radiometrinio datavimo rezultatais“.

Juos pateikė trys Vatikano parinktos nepriklausomų tyrėjų grupės iš Arizonos (JAV), Oksfordo (Didžioji Britanija) ir Ciuricho (Šveicarija).

Mokslininkams buvo

įteiktas 81 milimetro ilgio ir 16 milimetrų pločio drobulės gabalėlis. Jis buvo padalytas į tris dalis, kiekviena jų svėrė maždaug po 50 miligramų.

Radioaktyviosios anglies izotopo C14 metodas laikomas vienu patikimiausių datavimo būdų. C14 sudaro atmosferoje esantis anglies dioksidas, kuris kaupiasi visose organinės kilmės medžiagose – augaluose ir gyvūnuose.

Organizmo mirties momentu C14 kiekis pradeda mažėti.

Turino drobulės amžių matavę fizikai pranešė Vatikanui: audeklo kilmės laikotarpis yra tarp 1290 ir 1390 metų. Tyrimo patikimumas – 95 proc.

Skeptiškai nusiteikę istorikai, atrodė, padėjo galutinį tašką: radioizotopų tyrimas sutampa su pirmosiomis žiniomis apie Turino drobulę Europoje.

1356 metais prancūzų riteris Geoffroy de Charny paskelbė pasauliui saugojas šventąjį audeklą savo pilyje Liryje.

Tikintieji neketina pasiduoti

Taigi ginčytis dėl įkapėse atsispaudusio vyro atvaizdo nebėra prasmės: datų nesutapimas pernelyg akivaizdus.

Fizikų nuosprendis, ištartas paties Turino arkivyskupo lūpomis, rodė, turėjo sudaužyti į šipulius visą sindonologijos mokslą (itališkai „sindone“ – drobulė) ir jo sekėjus.

Tačiau ginantieji Turino drobulės autentiškumą rado naujų argumentų.

Pirmiausia jie pasinaudo-

jo radioizotopinio datavimo metodo išradėjo, Nobelio premijos laureato Willardo Franko Libby nuomone: linams izotopų tyrimas neturėtų būti taikomas, nes paklaidos galimybė didžiulė.

Ar galima radiometrinio būdu išmatuoti lininio audeklo datą pagal linų nupjovimo datą? Ar du didžiuliai gaisrai – vienas 1532 metais Šamberi, kitas 1997 metais Turine nebus pakeitę izotopų sudėties proporcijų?

Autentiškumo šalininkai surado ir naująjį drobulės istorijos etapą.

Jie teigia sėkmingai užlopę istorinę skylę, kuri žiojėjo tarp Kristaus nukryžiovimo ir 1356 metų, kai kryžiuotis G.de Charny pasiskelbė pirmuoju Kristaus įkapių savininku.

Prisimintas Edesoje (Turkija) garbintas Jėzaus veido atvaizdas „Mandylion“.

Ši relikvija vėliau esą buvo išvežta į Konstantinopolį. Tolesnis jos likimas nežinomas. Niekas negali patvirtinti arba paneigti, kad Edesos „Mandylion“ ir yra Turino drobulė.

Kiekvienam – savo atsakymas?

Ar verta laukti kitų, tikslesnių, radioizotopinių, mikrobiologinių ar dar kažkokių kitų tyrimų?

Ar bus tęsiamas jau beveik septynis šimtmečius trunkantis ginčas tarp skeptikų ir tikinčiųjų Turino drobulės autentiškumu?

„Turino drobulė siunčia svarbią žinių mums visiems. Ji siūlo patiems paklausti savęs apie tikėjimą“, – sako garsus Turino drobulės tyrinėtojas monsinjoras G.Ghiberti.

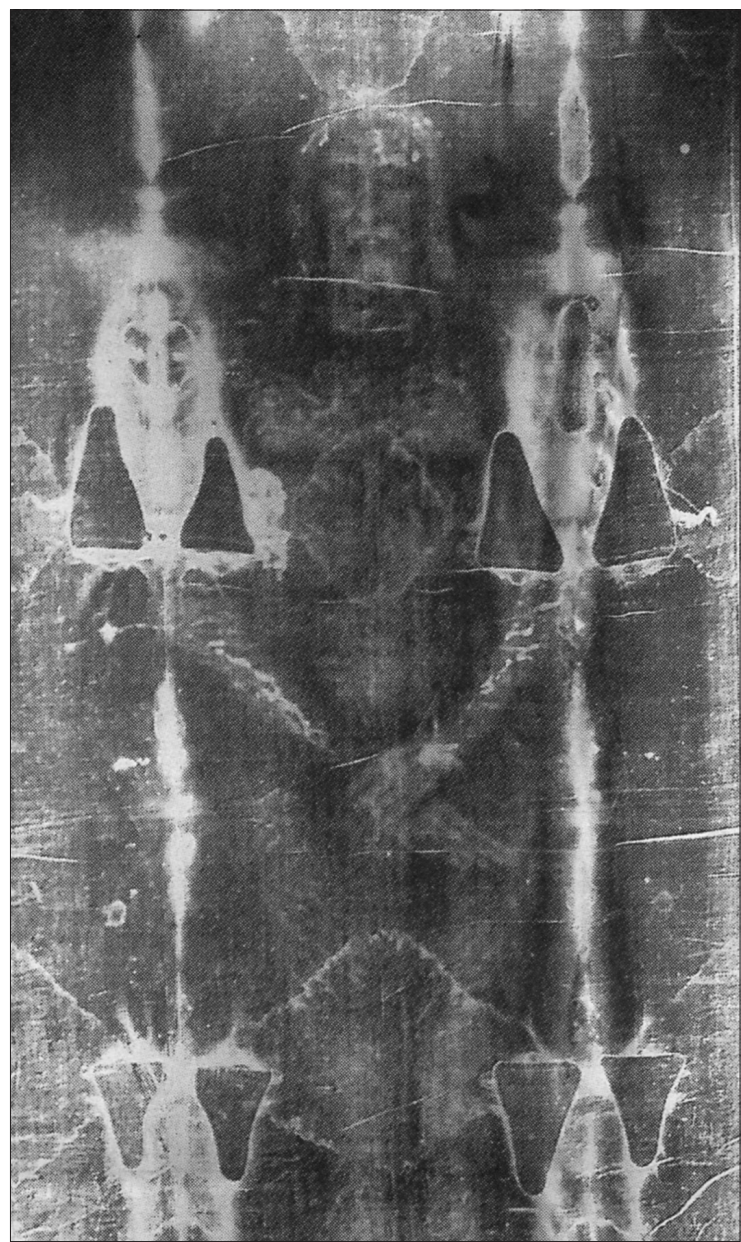
„Taip, visada reikia ieškoti tiesos. O paskui tęsprendžia kiekvieno mūsų širdis“, – priduria teologijos profesorius.

SVARBIAUSIOS PASLAPTIES NEATSKLEIDĖ NIEKAS

* Turino drobulės tyrinėtojai dažniausiai ginčijasi dėl šventojo audeklo autentiškumo ir atsispaudusio žmogaus atvaizdo.

* Tačiau egzistuoja kita svarbi mokslinė problema, kurios iki šiol nesugebėjo išnarplioti nė vienas fizikas ar chemikas. Kokiu būdu ant lininio audeklo atsirado žmogaus atvaizdas? Jeigu tai falsifikatas, kokiu būdu atsirado kraujo žymių ir kodėl nėra organinių ar neorganinių dažų liekanų?

* Daugelis tyrinėtojų sutinka, kad įkapių drobulėje esantis negatyvinis atspau-

Turino drobulės paslapčių iki šiol nesugeba įiminti net mokslininkai.

das yra natūralios kilmės, jo priežastis, matyt, buvo sąlytis su smarkiai kankinto žmogaus lavonu. Bet kodėl į įkapes suvynioto žmogaus lavono fragmentas taip ryškiai atsispaudė drobėje? Kokia atspaudė kilmė?

* Mokslininkų tirtas žmogaus atvaizdas yra atsparus aukštai temperatūrai (ši-tai įrodė gaisras Šamberi), vandeniui, spinduliavimui. Kraujo krešulių dėmės – organinės, bet jos yra tarsi išdegintos, o ne paprasčiausiai sugertos lininio audeklo.

* Atlikti eksperimentai, kai į panašios sudėties audinį buvo įvyniojamas žmogaus lavonas, nepaaiškino atvaizdo kilmės.

* Iki šiol nepatvirtinta, bet ir nepaneigta teorija tvirtina, kad drobulė buvo apšvitinta neaiškos kilmės energija, kuri išspaudė labai tvirtą, tačiau labai ploną – vos kelių dešimtųjų milimetro dalių storio – mirusiojo atvaizdą.

* Panašus reiškinys aptiktas tik Hirosimoje po atominės bombos sprogimo: žmonių atvaizdai buvo tarsi išdeginti ant pastatų sienų.

* * *

* Paslaptieji Tamplierių ordino riteriai, matyt, turėjo kažkokių istorinių sąsajų su Turino drobule.

* Tamplieriai dalyvavo ketvirtajame kryžiaus žygyje prieš Konstantinopolį 1204 metais. Maždaug tada dingsta visos žinios apie „Mandylion“ Jėzaus atvaizdą, kuris tuo metu kaip tik turėjo būti atvežtas į Konstantinopolį.

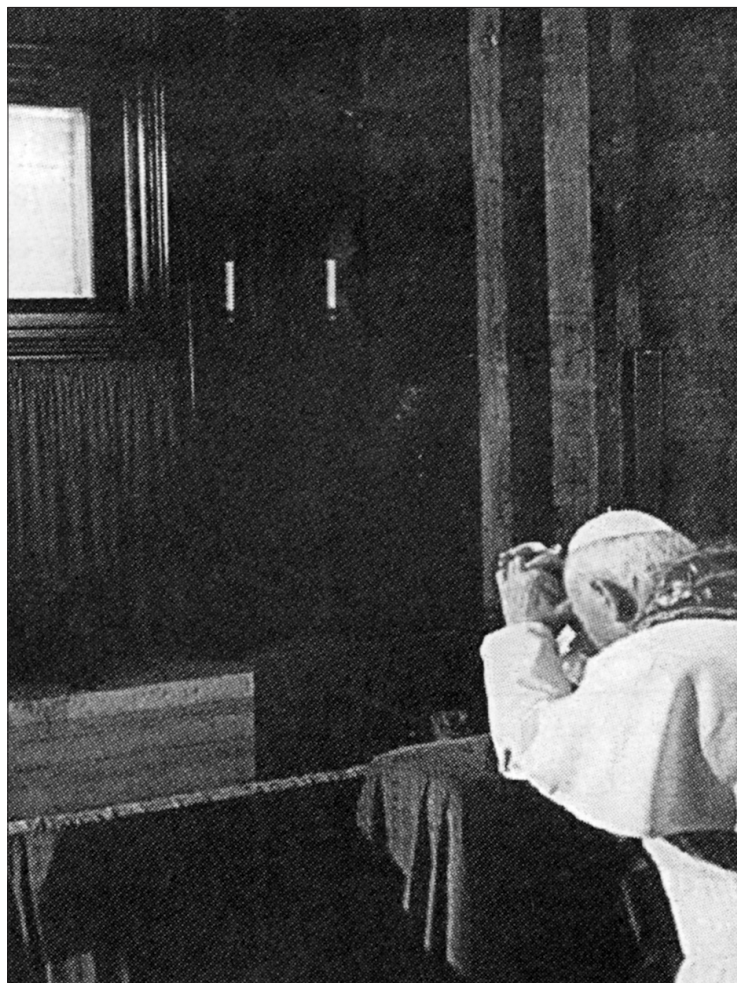
* Kiek vėliau, XIV amžiaus pradžioje, Prancūzijos karalius Pilypas IV pradėjo tamplierių sunaikinimo akciją. Vienas monarcho kaltinimo riteriams vienuoliams punktų buvo barzdoto vyro atvaizdo „bafometo“ garbinimas.

* Kai kurie Tamplierių ordino istorijos tyrinėtojai tvirtina, kad paslaptieji Šventasis Gralis, kurį saugojo ordinas, buvo šventoji relikvija – Jėzaus įkapių drobulė.

* 1453 metais ši įkapių drobulė atiteko Savojos dinastijos aristokratams ir kuri laiką buvo saugoma Prancūzijoje, Šamberi mieste.

* 1578 metais drobulė perkelta į Turiną ir nuo to laiko vadinama Turino drobule.

* 1983-iaisiais paskutinis Italijos karalius Umberto II perdavė visas teises į relikviją Jonui Pauliui II ir Šventajam Sostui.

Popiežius Jonas Paulius II Turino drobulės mįslės ragino įiminti mokslininkus.

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA girdima antradieniais

9:00-10:00 val. vak. iš WPAT stoties 930 AM banga.

Dėl pranešimų ir skelbimų kreiptis dr. Giedrę Kumpiką, 82-32 Bell Blvd., Hollis Hills, NY 11427. Tel. (718) 776-1687.

Fax: (718) 479-8923. E-mail: amberwings@mac.com

Kun. Gediminas Kijauskas, SJ,
buvęs lietuvių parapijos Clevelande klebonas,
2010 m. birželio 20 d., sekmadienį,
švenčia 50 metų kunigystės sukaktį.

Padėkos šv. Mišios - 10:00 val. ryto Šv. Kazimiero parapijoje, 18022 Neff Road, Cleveland, OH 44119

Priėmimas – parapijoje po šv. Mišių.

**Kviečiame visus, kurie pažinojo
kun. G. Kijauską, SJ
tą dieną švęsti drauge su juo.**

Šv. Kazimiero parapija

KVIEČIAME PAMATYTI DOKUMENTINĮ FILMĄ „1941 METŲ BIRŽELIO SUKILIMAS“

1941 m. birželio sukilimas išaugo iš nepriklausomybės laikotarpyje išugdytos tautos dvasios ir tapo ryžtu pasipriešinti svetimų valstybių agresijai, atgauti prarastą laisvę.

Sovietų bolševikų okupacijos sąlygomis likviduotos lietuvių visuomeninės organizacijos veikė pogrindyje, vienijosi, organizavo visoje Lietuvoje slaptą pasipriešinimo trejetų, penketų ir struktūrinių štabų tinklą, rengėsi masiniam sukilimui. Masinės bolševikų represijos - areštai, trėmimas padarė sukilimą spontanišku ir neišvengiamu.

Tautos sukilimo tikslas - atstatyti Lietuvos valstybės suverenumą ir periimti į savo rankas visą krašto valdymą. Lietuvos nepriklausomybės atstatymo paskelbimas ir vyriausybės sudarymas lietuvių tautoje buvo kaip žaibas į parako statinę. Jau pirmosiomis sukilimo valandomis sukilėliams pavyko užimti didžiuosius krašto centrus - Kauną ir Vilnių, o lygiagrečiai į sukilėlių rankas perėjo ir visa provincija.

Nors sukilėliams vokiečių okupacijos sąlygomis nepavyko įtvirtinti nepriklausomybės, tačiau sukilimo poveikis Lietuvos ateičiai ir jos visuomenei buvo reikšmingas: visam pasauliui buvo paneigtas melas, kad Lietuva savanoriškai įstojo į Sovietų Sąjungą; vokiečių kariuomenė įžengė į atstatytą nepriklausomą Lietuvos valstybę; valstybingumo siekis tapo neišsenkamu šaltinių tolesniai rezistencijai, kuri per pusę šimto okupaci-

jos metų išlaikė tautos laisvės troškimą ir atvedė ją į nepriklausomybę.

Penktadienį, birželio 18 d., 7 val. v. Balzeko lietuvių kultūros muziejus ir Čikagos-Vilniaus susigiminiavusių miestų komitetas kviečia į dokumentinio filmo „1941 metų Birželio sukilimas“ (režisierius Linas Augutis, trukmė: 30 min.) peržiūrą ir susitikimą su **dr. Kaziu Ambrozaičiu**.

Kazys Ambrozaitis - gydytojas rentgenologas, JAV lietuvių visuomenės veikėjas. Dr. K. Ambrozaitis dalyvavo 1941 m. Birželio sukilime, buvo Lietuvos aktyvistų fronto Kauno štabo narys. 1943 m. studentų korporacijos „Gabija“ pirmininkas, dalyvavo antinaciniame pasipriešinime. - 1944 m. jis pasitraukė į Vokietiją, ten baigė Tiubingeno universitetą ir įgijo daktaro laipsnį. Nuo 1949 m. gyvena JAV dr. Ambrozaitis specializavosi radiologijos srityje ir daugelį metų buvo ligoninių Radiologijos departamento direktorius, suorganizavo radiologų korporaciją.

K. Ambrozaitis - aktyvus JAV Lietuvių Bendruomenės, Vyriausiojo Lietuvos išlaisvinimo komiteto, Lituanistikos tyrimo ir studijų centro bei kitų organizacijų veikėjas.

Telefonas pasiteiravimui: 773-582-6500 Rita Janz.

This program is made possible in part by Grants from the Illinois Arts Council, Chicago Department of Cultural Affairs, the ĖCPC.

Balzeko lietuvių kultūros muziejaus inf.

Clevelando „Rotary“ klubas gegužės 20 d. pagerbė bei apdovanojo su žymeniu (International Service Award), „The Sherwin-Williams“ kompanijos prezidentą Christopher M. Connor už jo įnašą į tarptautinę veiklą Clevelande. Nuotraukoje iš kairės: Jerry Jarzabek, Cleveland Rotary klubo prezidentas, Christopher M. Connor, „The Sherwin-Williams“ kompanijos prezidentas, Ingrida Bublienė, LR Garbės Generalinė konsulė, Arnie de la Porte, Olandijos garbės konsulas. Abu rotariečiai įteikė žymenį.

Maxton Davies nuotr.

CHICAGO, IL

Birželio 13 d., sekmadienį, prelatas Ignas Urbonas savo kunigystės 75-mečio proga koncelebruos 9 val. r. šv. Mišias Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje, 14911 127th St, Lemont, IL 60439. Po 9 val. r. ir po 11 val. r. šv. Mišių gerbiama prelatą pasveikinti ir su juo pabendrauti bus galima PLC didžiojoje salėje, o po 6 val. v. šv. Mišių - misijos prieangyje.

Sibiro kankinės ir maldaknygės „Marija, gelbėk mus“ autorės, Adelės Dirsytės minėjimas įvyks sekmadienį, birželio 27 d. 12:15 val. p.p. Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje. Lietuvių visuomenė, ypač jaunimas kviečiamas dalyvauti. Minėjimą ruošia Ateitininkų Giedros korporacija.

Birželio 4 d., penktadienį, nuo 10 val. ryto iki 3 val. popiet, centrinėje Čikagos aikštėje „Daley Plaza“ vyko II-asis festivalis „Lietuvos diena“. Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 20-mečiui ir Žalgirio mūšio 600 metų jubiliejui paminėti skirtame renginyje Čikagos gyventojai ir miesto svečiai turėjo galimybę susipažinti su lietuviškąja kultūra, virtuve, turizmo galimybėmis, taip pat įsigyti autentiškų suvenyrų.

Vidurdienį prasidėjusioje kultūrinėje programoje pasirodė Čikagos lietuvių kolektyvai „Suktinis“, „Svajonė“ bei „Vyturys“, savo kūrybą pristatė dizainerės Renata Liutkienė ir Auksuolė Marciulevičienė. Aikštėje šventės lankytojus užimė Lietuvių studentų sąjungos Š. Amerikoje (ŠALSS) nariai. Renginį rėmė LR Užsienio reikalų ministerija.

CLEVELAND, OH

PINIGĖLIAI LIETUVOS VAIKUČIAMS

Balandžio 11 d. Clevelando mieste, Šv. Kazimiero parapijos patalpose, vyko kasmetiniai pietūs, ruošiami organizacijos „Vaiko vartai į mokslą“ pagalbiniškių. Šis Atvelykio renginys sukviėtė nemažą būrį žmonių. Clevelando skyriaus pirmininkė Stasė Kazlauskienė turėjo nemažai pagalbinių. Pietus gamino ir tiekė Angelė Staškuvienė, Liuda Biliūnienė, Eglė Laniauskienė, Ingrida Civinskienė, Nijolė Balčiūnienė, Regina Petrauskienė, Banga Grigaliūnaitė. Ačiū ponioms virėjom. Be jūsų ir pietų nebūtų!

Pietų, loterijos bilietus tvarkė ir aukas rinko: dr. Marius Laniauskas, Marija Mikonienė, Vaiva Laniauskaitė ir Vida Bučmienė. Ačiū jiems!

Buvo labai smagu matyti laimėjusių loteriją žmonių veidus. Didelė padėka žmonėms, kurie aukojo fantus loterijai ir pyragus pietums bei parapijos kavinei.

LAISVĖS KELIAS

LR Generalinis konsulas Čikagoje atkreipia dėmesį į tai, kad Lietuvoje pradėtas vykdyti Nepriklausomybės atkūrimo dvidešimtmečiui paminėti skiriamas projektas „Laisvės kelias“.

Jo metu bus statoma žinomo skulptoriaus Tado Gutausko skulptūra, simbolizuojanti gyvą žmonių grandinę. „Laisvės kelias“ iškils Vilniuje, Konstitucijos prospekto ir Geležinio vilko gatvių sankirtoje, ten, kur ėjo legendinis Baltijos kelias.

Kiekvienas galime paremti šį projektą ir nupirkti

Daug darbo ir laiko pareikalavusio renginio pietų pelno, loterijos pajamų ir ta proga surinktų aukų suma buvo 2,200 dol. Visi šie pinigėliai nukeliaus pas Lietuvos vaikučius. Jais bus remiami dienos centrai, kuriuose socialiai remtinų šeimų vaikučiai praleidžia laiką po mokyklos, o kartais net šeštadienius, sekmadienius. Čia jie gauna priežiūrą, maistą, ramią vietą ruošti pamokas, o ir taip jiems reikalingą šilumą, šventes.

Kita Atvelykio Clevelande dalis buvo skirta mūsų miesto vaikučiams. Lietuviško darželio „Tėvynės žiburėliai“ tėveliai ir vaikučiai paruošė visiems Cleveland mažyliams nuo gimimo iki 5 metų šventę. Joje buvo galima nusifotografuoti su velykiniu zuikučiu, padaryti darbėlių, parungtyniauti kiaušinių rinkimo rungtyje, o taip pat būti gražiai apipieštam dailininkės Dainos Westman. Ačiū visiems tėveliams, kurie atvedė savo vaikučius.

Labai smagu, kad mes galėjome pabūti kartu, o taip pat padaryti kažką gero ir kitiems.

Rasa Taraška

plytą skulptūrai. Skulptūra formuojama iš Lietuvos vėliavos spalvų plytų, kiekvienoje plytoje bus išpaustas ją nupirkusio asmens vardas ir pavardė. „Laisvės kelias“ – mūsų vienybės simbolis ateities kartoms.

„Laisvės kelią“ planuojama atidengti šių metų rugpjūčio 23 dieną, minint Baltijos kelio 21-ąsias metines.

Išsami informacija apie projektą ir kaip nusipirkti plytą pateikiama internetiniame puslapyje <http://www.laisveskelias.lt/>.

LR Generalinio konsulato Čikagoje inf.

LIETUVA IR PASAULIS

Lietuvos Parlamento vadovė Irena Degutienė gegužės 26 d. susitikime su JAV Atstovų rūmų nariu Johnu Shimkum JAV Atstovų rūmuose padėkojo už nuolatinę pagalbą Lietuvai. „Nuoširdžiai tikimės, kad ir ateityje Jūs paremsite Lietuvos interesus visuomet, kai tik mūsų šaliai prireiks Jungtinių Amerikos Valstijų paramos ir pagalbos“, - sakė su vizitu Vašingtone besilankanti I. Degutienė. J. Shimkus pabrėžė, kad Lietuva ir kitos Baltijos šalys yra svarbūs ilgamečiai JAV partneriai Europoje, kuriais JAV turėtų labiau remtis santykiuose su Rusija. „Šiuo aspektu labai svarbus yra Jūsų vizitas į Jungtines Amerikos Valstijas. Labai svarbu, kad esate čia, susitiksime su Kongreso ir komitetų vadovais“, - sakė JAV Kongreso narys.

Lietuvos pirmininkavimas Europos Sąjungai (ES) 2013 metais valstybės biudžetui gali kainuoti apie 72 mln. eurų, arba apie 250 mln. litų. „Mes orientuojamės į mažiausią biudžetą“, - Seimo Europos reikalų komitete sakė Užsienio reikalų ministerijos (URM) kancleris Kęstutis Jankauskas. Jis pristatė Lietuvos pasirengimo pirmininkauti ES Tarybai 2013 metais gaires. URM pareigūno teigimu, visų lėšų reikės ne iš karto. 2013 metais tektų apie 60 proc. sumos, 2012 metais - apie 30 procentų. Kalbėdamas apie pirmininkavimo darbotvarkę, diplomatas tvirtino, kad didžioji jos dalis „neišvengiamai bus paveldėta“. „Greta to turėtume išgryninti keletą tikslų“, - sakė jis. Gairėse nurodyta, kad svarbiausiomis Lietuvai ES politikos sritimis galėtų tapti energetinis saugumo, Rytų kaimynystės, Baltijos jūros strategijos įgyvendinimo ir bendradarbiavimo sienų apsaugos srityje klausimai. Lietuva ES pirmininkaus 2013 metų antrąjį pusmetį.

Europos Komisija paskelbė konkursus į keturias generalinių direktorių pavaduotojų pareigas, į kurias gali pretenduoti tik Lietuvos, Latvijos ir Maltos piliečiai.

Pasak Europos Komisijos Lietuvoje atstovybės, aukščiausio lygio vadovų pareigas EK jau eina tiek 2004 metais į ES įstojuusių valstybių narių piliečių, kiek buvo užsibrėžta priimti, tačiau Lietuvos, Latvijos ir Maltos piliečiams nustatytos kvotos iki šiol neužpildytos. Latvijos, Lietuvos ir Maltos piliečiai gali siekti konkurencijos, vidaus rinkos ir paslaugų, regioninės politikos bei sveikatos ir vartotojų reikalų generalinio direktoriaus pavaduotojo pareigų.

LR prezidentė D. Grybauskaitė pasirašė dekretą, kuriuo pritaria Vyriausybės siūlomai E. Jarašiūno kandidatūrai į ES Teisingumo Teismo (ESTT) teisėjas. Vyriausybės siūlomai kandidatūrai dar turi pritarti Seimas, į kurį turėtų kreiptis kandidatą siūlanti Vyriausybė. Vieno iš Konstitucijos rengėjų, Nepriklausomybės akto signataro prof. dr. E. Jarašiūno kandidatūrą Vyriausybei rekomendavo Teisingumo ministerijos darbo grupė. Viešoje atrankoje paraiškas iš viso pateikė 5 pretendentai, iš kurių 4 atitiko ESTT teisėjui keliamus formaluosius reikalavimus. Viešai šie asmenys skelbiami abėcėlės tvarka, neišskiriant jų eiliškumo, - Gintautas Bartkus, Mažvydas Michalauskas ir Virgilijus Valančius.

Lietuva iki šių metų birželio turėjo pasiūlyti naują kandidatą, kuris pakeistų 6 metams į šias pareigas paskirtą, tačiau po 4 metų atsistatydinti nusprendusį Praną Kūrį. Naujasis ESTT teisėjas likusiai 2 metų kadencijai būtų skiriamas nuo šių metų spalio 7 d.

Vokietijos kanclerė Angela Merkel dar šiais metais turėtų atvykti į Lietuvą. Tokį pažadą Vokietijos vadovė davė Prezidentei Daliai Grybauskaitei, su kuria birželio 3 d. kalbėjo telefonu. A. Merkel apgailestavo, kad dėl sudėtingos Vokietijos politinės situacijos savaitės pradžioje negalėjo atvykti į Lietuvą, kur vyko Baltijos jūros valstybių vyriausybės vadovų forumas. Vokietijos kanclerė Vilniuje turėjo dalyvauti Baltijos jūros valstybių vyriausybės vadovų vakarienėje. Kanclerei Lietuvoje atstovavo Vokietijos federalinės užsienio reikalų ministerijos valstybės ministras Werner Hoyer.

Lietuvos vadovės D. Grybauskaitės ir Vokietijos kanclerės A. Merkel susitikime buvo ketinta aptarti Lietuvos ir Vokietijos dvišalius santykius, galimybes stiprinti bendradarbiavimą energetikos ir transporto srityse, plėsti krovininį tranzitą iš Vokietijos į Afganistaną per Klaipėdos uostą apimtis, ekonominės ir finansinės krizės pasekmes Europos Sąjungai bei efektyviausius būdus situacijai spręsti. Telefonu A. Merkel informavo Prezidentę apie Vokietijos vidaus politinę padėtį, kuri susiklostė netikėtai atsistatydinus Vokietijos federaliniam prezidentui Horstui Koehlerui, ir pabrėžė, kad būtinai įvykdyti šiais metais duotą pažadą apsilankyti Lietuvoje.

Violeta Urmana kino teatruose. Metropolitan Opera praneša, kad šia vasarą bus galima kino teatruose matyti operų spektaklius nuo birželio 16 iki liepos 28 d. Šešios operos bus rodomos daugiau negu 400 kino teatrų visame JAV krašte. Pirmiausia matysime G. Verdi „Aidą“ su mūsų **Violeta Urmana** birželio 16 d. Spektakliai bus rodomi trečiadieniais vakarais 6:30 val. vak. kiekvienoje laiko zonoje. Kuriuose teatruose bus rodomi operų spektakliai galima sužinoti: metopera.org/hdlive.

LR URM, ELTA, LRS

Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkė Irena Degutienė, LR Seimo narys Emanuelis Zingeris gegužės 26 d. JAV Atstovų rūmuose tarėsi su lietuvių kilmės Kongreso nariu John Shimkumi. www.lrs.lt

SIŪLYMAS LEISTI Dvigubą PILIETYBĘ VĖL STRINGA

Siūlymas įteisinti dvigubą pilietybę daugeliui, „nepastebint“, kad Lietuvos pilietis gavo ir kitos šalies pasą, sunaikina kelią.

Birželio 4 d. Seimo posėdyje dar kartą atsisakyta svarstyti pakartotinai parlamentaro Gedimino Navaičio pateiktą siūlymą, prie jo žadama grįžti vėliau. **Tačiau Seimas sutinka, kad lietuvišką pasą išsaugotų tie, kurie išvyko po Nepriklausomybės atgavimo bei gavo Europos Sąjungos (ES) ar NATO šalies pilietybę.** Pagal G. Navaičio pasiūlymą, Pilietybės įstatymas turėtų apibrėžti Lietuvos pilietybės principus, nustatyti jos įgijimo ir netekimo pagrindus, sąlygas ir tvarką, bet nereglamentuotų Lietuvos piliečių santykių su kitomis valstybėmis.

Kitaip tariant, valstybė pripažintų tik vieną pilietybę – Lietuvos, o kitos šalies išduotas pasas būtų tarytum nepastebimas. Kaip jis birželio 4 d. teigė Seimo posėdyje, analogiškas teisinis reguliavimas galioja Lenkijoje ir Izraelyje. Šį projektą taip pat pasirašė liberalcentristas Arminas Lydeka, liberalas Audrius Endzinas, konservatorius-krikdemas Stasys Šedbaras ir Mišriai Seimo narių grupei priklausantis Valdemaras Valkiūnas.

Anot G. Navaičio, jo pasiūlymas atitinka Konstituciją ir 2006 m. Konstitucinio Teismo (KT) nutarimą dėl pilietybės. Taip esą panaikinamos bet kurios dviprasmiškos interpretacijos: „Ištvirtinama aiški ir gana paprasta pozicija – Lietuvos pilietį, kuris kartu yra ir kitos valstybės pilietis, Lietuvos valstybė laiko tik Lietuvos piliečiu. (...) Siekiama numatyti, kad Lietuva ignoruoja bet kokius Lietuvos piliečio santykius su kitomis valstybėmis,

nes tokie santykiai traktuojami kaip privatus Lietuvos piliečio reikalas.“

Lietuvos valstybės požiūriu dviguba pilietybę esą turėtų tik tie asmenys, kuriems pilietybę suteikia prezidentas išimties tvarka. Visais kitais atvejais žmonės būtų laikomi turinčiais tik vieną pilietybę – Lietuvos Respublikos.

Tačiau S. Šedbaras priminė, kad kartą toks projektas jau buvo pateiktas, o jo vadovaujamas Teisės ir teisėtvarkos komiteto šį siūlymą buvo atmetęs. Pakartotinai pateiktas pasiūlymas esą turės būti dar kartą svarstomas komitete, bet tik kai Seimas pritars viso įstatymo projektui po pateikimo. Todėl G. Navaitis sutiko atsiimti ne tik šį, bet ir visus kitus išplaukiančius pasiūlymus.

Seimas be ilgų ginčų pritarė naujai Pilietybės įstatymo redakcijai po svarstymo. Kad projektas virstų įstatymu, reikalingas dar vienas balsavimas.

Jau birželio 1 d. parlamentariai sutiko išplėsti pirminės redakcijos projekte gana siaurai nurodytas galimybes turėti dvigubą pilietybę. Prezidentūros parengtame įstatymo projekte nubrėžta griežta riba, kad dvigubą pilietybę galėtų išlaikyti tik pasitraukusieji iš Lietuvos iki Nepriklausomybės atgavimo ir jų palikuonys, bet komitetuose nuspręsta plėsti dvigubos pilietybės „geografiją“.

Teisės ir teisėtvarkos komitete buvo pritarta valdančiųjų siūlymui leisti dvigubą pilietybę turėti ir tiems, kurie išvyko po 1990 m. kovo 11 d., jei įgijo ES ar NATO šalies pilietybę. Svarstant įstatymą Seimo posėdyje pritarta dar vienam siūlymui – leisti du pasus turėti lietuvių kilmės

asmenims, tradiciškai gyvenantiems valstybėje, su kuria Lietuvą skiria valstybės siena, tad į dvigubą pilietybę galės pretenduoti ir Baltarusijoje bei Rusijoje gyvenantys lietuviai.

Tačiau siūlymams leisti dvigubą pilietybę ir lietuviams iš Šveicarijos bei Šengeno sutarties šalių, tačiau jiems nepritarta.

Priėmęs įstatymą, Seimas ketina iškart kreiptis į KT dėl teisės akto konstitucingumo.

Pasaulio lietuvių bendruomenės atstovė Lietuvoje Vida Bandis antradienį žurnalistams teigė, kad dabartinė įstatymo redakcija po pataisų yra neteisinga, nes emigravusieji į JAV dvigubą pilietybę galės turėti, o į Australiją – ne. Tačiau ji tvirtino remianti bet kokią dvigubos pilietybės instituto plėtrą.

Prezidentūros darbo grupės parengtą naujos redakcijos Pilietybės įstatymą Seimas pakeitė iš esmės. Pirminiame projekte pilietybė buvo leidžiama tik iš Lietuvos iki Nepriklausomybės atkūrimo pasitraukusiems asmenims bei jų palikuonims, o jei pilietis į užsienį išvyko po 1990-ųjų, lietuvišką pasą gautų tik užsienyje gimę jų vaikai. Dvigubą pilietybę išeiviai galėtų gauti nebent susituokę su kitos šalies piliečiu ir automatiškai gavę antrą pasą.

Konstitucijos 12 straipsnis numato, kad, išskyrus įstatymo numatytus atskirus atvejus, niekas negali būti kartu Lietuvos ir kitos valstybės pilietis. Šis Konstitucijos straipsnis gali būti keičiamas tik referendumu. Diskusijos dėl dvigubos pilietybės kilo KT išaiškinus, kad nuostata „atskiri atvejai“ reiškia, jog įstatymu gali būti nustatyti tik labai reti, išimtiniai atvejai, kai įgyjant kitos valstybės pilietybę išsaugoma ir Lietuvos pilietybė.

ELTA

KOSTO SMORIGINO DEBIUTAS AMERIKOJE

Publika pakilo iš savo vietų ir prapliupo plojimais, kai Kostas Smoriginas siuntė oro bučinius nuo Vašingtono nacionalinės operos scenos. Joje pirmą kart istorijoje dainavo atlikėjas iš Lietuvos. „Labai džiaugiuosi, kad JAV debiutavau tokio aukšto lygio teatre, kuriam vadovauja garsusis ispanų tenoras Placido Domingo“, – sakė K.Smoriginas, atlikęs pagrindinį vaidmenį Wolfgango Amadeaus Mozarto operoje „Figaro vedybos“.

Tą praėjusio spektaklio vakarą Vašingtono nacionalinė opera J.F.Kennedy centre buvo pilna, nors tai nebuvo premjera, o scenoje dainavo antroji atlikėjų sudėtis.

Žiūrėdama linksmą populiarią operą publika netramdė juoko pajutusi žaismingą energiją tarp jaunų atlikėjų įsimylėlių rojuje.

„Vašingtono publika jaučia, kai pasirodymas geras. Nesvarbu, ar scenoje garsenybė, ar nematytas veidas.

Aš likau patenkinta. Manau, kad Kostas pasirodė gerai, o kitas spektaklis bus dar geresnis. Atlikėjai auga su kiekvienu pasirodymu“, – „Lietuvos rytui“ sakė Vašingtono nacionalinės operos meno vadovė Christina Scheppelmann.

Lengviau bučiuoti Vilniuje

Vašingtono nacionalinėje operoje debiutavo ne tik lietuvis, bet ir nuostabų Kerubino vaidmenį sukūrusi kroatė Renata Pokupič, taip pat prancūzas dirigentas Patrickas Fournillier ir režisierius Harry Silversteinas.

„Žinoma, jaudinausi. Man padėjo, kad vasarį „Figaro vedybose“ dainavau Vilniuje. Buvo gera generalinė repeticija“, – kalbėjo 29 metų K.Smoriginas.

W.A.Mozartas savo muzika sukūrė šiltą ryšį tarp dviejų įsimylėlių. K.Smorigino bosas nuo pirmosios scenos žaižaravo jausmais Figaro mylimajai Siuzanai, kurios vaidmenį atliko amerikietė A.Squitieri.

K.Smoriginas pasakojo, kad su šia dainininke kurti vaidmenį buvo sunkiau negu su lietuvių sopranu Asmik Grigorian, kuri buvo jo partnerė Lietuvos nacionaliniame operos ir baleto teatre.

„Su Asmik man dainuoti lengviau, nes esame pažįstami nuo vaikystės. Nebuvo jokio susivaržymo – sutarėme, ką turime daryti. A.Squitieri kiek kitokia. Kai ją scenoje bučiavau, ji lyg maivėsi, nes spektaklį žiūrėjo jos vyras, – šyptelėjo K.Smoriginas. –

Niekas mums neliepė bučiuotis, bet scenoje aš ją myliu taip pat, kaip savo mylimą moterį. Viskas turi būti kaip normaliaame gyvenime, o jauni žmonės juk traukia vienas kitą“.

Susitiko su P.Domingo

Visą balandį K.Smoriginas praleido Vašingtone repetuodamas „Figaro vedybas“ su pirmąja sudėtimi, kurioje Figaro partiją atliko Rusijos bosas Ildaras Abdrazakovas.

Vieną dieną į repeticiją užsuko teatro direktorius P.Domingo, neseniai iškentęs storosios žarnos vėžio operaciją. „Jis atrodė puikiai. Pailsėjęs ir idegęs po atostogų Meksikoje“, – kalbėjo K.Smoriginas.

Ispanijos operos legenda ištare liuvio vardą ir pasisveikino. P.Domingo Kostą įsiminė praėjusią vasarą, kai jis užėmė trečiąją vietą ispano rengiamame tarptautiniame operos atlikėjų konkurse „Operalia“.

Tada P.Domingo pats dirigavo K.Smoriginui.

„Labai gerbiu šį žmogų. Be galo malonu, kad galiu su juo pasišnekėti, ranką paspausti, paklausti patarimo, – sakė K.Smoriginas, jau kelerius metus dainuojantis ir Karališkojoje operoje Londone. – Kai pradėjau dainuoti „Covent Garden“, iš pradžių buvo keista vis sutikti naują pasaulinę žvaigždę.

Atsimenu, kai kokiais 1998 metais Vilniuje pažiūrėjau operos „Don Žuanas“ įrašą, kuriame dainavo Samuelis Ramey, Ferruccio Furlanetto, atrodė neįtikėtina, kad aš stovėsiu su jais scenoje.

O paskui Londone su F.Furlanetto kartu ir dainovome, ir kavą gerėme. S.Ramey šiuo metu čia, Vašingtone, repetuoja „Hamletą“. Daugeliui Lietuvoje atrodo, jog visa tai neįmanoma, bet pasirodo, kad įmanoma“.

Išklausė vadovės pastabas

Vašingtono nacionalinės operos meno vadovė Ch.Scheppelmann per metus aplanko 300-400 perklausų visame pasaulyje. Kartais per vieną dieną ji išgirsta kelis šimtus atlikėjų, bandančių prasimušti į geriausius pasaulio teatrus.

„Aš nesireнку atlikėjų pagal tautybę ar odos spalvą. Tai visiškai nesvarbu.

Klausausi daugybės žmonių. Kartais kas nors patinka, nors dažniausiai – ne“, – operos pasaulio užkulisius atskleidė vokietė Ch.Scheppelmann, dirbusi ir San Fransiske, Barselonoje,

Spektaklio metu W. A. Mozarto operoje „Figaro vedybos“ dainuoja amerikietė A. Squitieri ir lietuvis K. Smoriginas Washingtono, DC operos teatre.

Venecijoje, Milane.

Kai praėjusių metų žiemą ji surengė perklausą Londone, pirmą kart išgirdo K.Smorigino balsą. Tada meno vadovė kaip tik ieškojo Figaro, tačiau nepuolė iš karto siūlyti pagrindinio vaidmens jaunajam lietuviui.

„Jūs esate reikiamos išvaizdos, turite balsą, bet nebūtina to kalti man į galvą. Dainavimas nėra tik šaukimas, kad aš turiu gerą balsą ir gerai atrodau.

Dainuojant minkšti tonai lygiai tokie pat svarbūs kaip ir garsūs. Viskas skambėjo per garsiai“, – tuo metu K.Smoriginui pasakė Ch.Scheppelmann, bet užsirašė jo pavardę ir apie jį užsiminė P.Domingo.

„Prieš „Operalia“ konkursą pasakiau Placido, į ką reikėtų atkreipti dėmesį klausantis Kosto, – pasakojo Ch.Scheppelmann. – Norėjau, kad lietuvis išryškintų balso dinamiką, subtilumą.

Per tuos penkis mėnesius nuo pirmosios perklausos kai kas pasikeitė. Tai ne tiek pagerėjimas, kiek augimas, kuris turbūt nesiliaus“.

Į duris beldėsi ir kiti

Tokie teatrai kaip Vašingtono nacionalinė opera negali sau leisti eksperimentuoti, todėl atveria duris tik išpūdingiausiems naujokams, kuriuos rekomenduoja ir su jais jau dirbusieji.

Kai po pirmojo pasirodymo Vašingtono „Figaro vedybose“ K.Smoriginas ilsejosi persirengimo kambaryje, į duris su jo pavarde beldėsi vienas garsaus teatro vadovas po kito.

Pasveikinti su debiutu į užkulisius atėjo Los Angeles, Houston, New York „Metropolitan“ operų atstovai.

Kuo daugiau pasirodymų,

tuo mažiau reikės perklausų.

„Svarbu, kad jie atėjo, – sakė K.Smoriginas, Vašingtone Figaro vaidmenį dainuosiantis tris kartus. – Tave turi patikrinti. Jei pasiseks, kitą kart gal pasiūlys vietą pirmojoje sudėtyje“.

Operos solisto laukia dar keli debiutai

K.Smoriginas sugrįš į JAV rudenį – tada pirmą kartą lips į sceną istoriniame San Fransisko operos teatre, kuris yra antras pagal dydį JAV. Ten Lietuvos bosas vėl taps Figaru.

„Šiuo metu Figaras – svarbiausias mano vaidmuo. Jis

yra gana sudėtingas, kiti mano vaidmenys kiek mažesni, – sakė K.Smoriginas. – Reikia sudainuoti daug nepagrindinių vaidmenų, kad gautum pagrindinius. Bet nereikia niekur skubėti.“

Šiomet K.Smorigino laukia debiutas ir Izraelio operoje Tel Avive, kur lietuvis dainuos P.Čaikovskio „Pikų damoje“, taip pat Venesuelos sostinės Karakaso operos teatre, kuriame virs Eskamilju operoje „Carmen“ – ją diriguos garsus Berlyno filharmonijos dirigentas S.Rattle.

*Rita Stankevičiūtė,
„Lietuvos rytas“*

KULTŪROS KRONIKA

Dvikalbių žodynų internete, skaitmeninių archyvų, vertimo mašinų, balso atpažinimo programų, kuriose būtų vartojama lietuvių kalba, teks dar ilgokai palūkėti. Lietuvių kalbos plėtrai informacinėje visuomenėje skirta 39,5 mln. litų ES parama perkelta į kitas programas. Valstybinės kalbos puoselėtojai ir informacinių technologijų kūrėjai rėžė: Vyriausybė užkerta kelią lietuvių kalbos plėtrai internete. „Tai – skandalinga situacija. Aš negaliu patikėti, kad tokį sprendimą priėmė mūsų Vyriausybė, kuri skelbia remianti kalbos puoselėjimą. Valdžia kerta esminę šaką“, – neslėpė pasipiktinimo Lietuvių kalbos instituto direktorė Jolanta Zabarskaitė. Vyriausybės atstovai sako iš lietuvių kalbos puoselėjimo informacinėse technologijose pasigedę praktinės naudos.

Šių metų „Poezijos pavasario“ laureate tapo poetė bei vertėja Zita Mažeikaitė. Vienaime interviu ji labai kukliai save vadinate „poezijos žole“, kurią perauga daugybė „puikesnių ir intelektualėsių“ mūsų poezijos ažuolų ir liepų. Laureatė pasisako: „Man visada yra įdomus Marcelijus Martinaitis, jo savotiškas, subtilus nedaugiažodis kalbėjimas. Visada skaitau ir žaviuosi Justinu Marcinkevičiumi. Jonas Strielkūnas buvo ir tebėra unikalus: taip rimuoti yra tiesiog Dievo dovana. Taip pat mane stebina Kornelijus Platelis, į savo poeziją taip gražiai įsileidęs žaismės ir ironijos. Aš pati mėgstu poeziją be perdėto rimtumo. Filosofavimas gražus tada, kai jis yra sumišęs su žaisme ir ironija. Algimanto Mikutos kalbėjimas – ypatingai gražiai suderinta žaisminga dermė. Artimos sielos yra ir Nijolė Daujotytė bei Nijolė Miliauskaitė. Vytauto Bložės ar Algimanto Baltakio yra gražių eilėraščių. Daug poetų galėčiau vardinti.“

Artėjant Mikalojaus Konstantino Čiurlionio 100-osioms mirties metinėms, nerandama lėšų jo memorialinio muziejaus Druskininkuose tvarkymui. Nors muziejaus gyvenamųjų namų stogai ir baigiami perdengti, tačiau skiedros jau susiraitė. Muziejus, įkurtas prieš 47 metus, rimtai neremontuotas.

VOKIETIJA

“POEZIJOS PAVASARIO” PAUKŠTĖ APLANKĖ VAKARŲ EUROPA

Huttenfeldas, Vokietija, 2010 m. gegužės 31 d. – Gegužės pabaigoje tarptautinio poezijos festivalio “Poezijos pavasaris” paukštelis išskleidė sparnus skrydžiui link Vakarų Europos ir atskraidino čia išikūrusiems tautiečiams du ypatingus Lietuvos kultūros atstovus – prozininką, dramaturgą, humoristą poetą Juozą Erlicką bei poetą, eseistą ir vertėją Vladą Braziūną. Gegužės 20-ą dieną poetai svečiavosi Vokietijoje, Vasario 16-osios gimnazijoje, gegužės 21 d. Liuksemburge, o gegužės 22 d. savo skrydį po Europą jie baigė meilės ir meno sostinėje Paryžiuje. Nors, pasak satyriko J. Erlicko, poetai visai neskraidžioja it paukšteliai po Europą, kaip nekuriems gali pasirodyti, o “Lietuvos valdžios yra tiesiog išsiunčiami į atokesnes šalis, kad nekenktų Lietuvos žmonėms”, visgi renginių organizatorius Europos lietuvių kultūros centras bei visi į juos susirinkusieji drįsta su šiuo teiginiu nesutikti.

2010 m. gegužės 20 d. vakarą Vokietijos Hiutenfeldo miestelyje esančioje Rennhofo pilies salėje vyko dviejų dalių kūrybinis vakaras, į kurį gausiai susirinko Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai bei Vokietijos lietuvių bendruomenės (VLB) nariai. Vlodo Braziūno pasirodymą lydėjo muzikinė programa, kurią atliko neseniai susikūrusi Vokietijos lietuvių grupė “c.l. duo” (“contemporary Lithuanian duo”), atstovaujama Gintaro Ručio ir Vaido Bruder. “Repetavome apie pusę metų” – apie atvykus į Vokietiją spontaniškai kilusį ir bene per pusdienį įgyvendintą projektą juokavo V. Braziūnas. Kanklėmis, birbyne, skudučiais, elektrine ir bosine gitaromis, pianinu ir saksofonu lydimas V. Braziūno poezija, klausytojus užbūrusi nuostabia, beveik archaiška lietuvių kalba, piešiamais vaizdais ir patraukliu savitumu, įgijo ypatingos simbolikos.

Antrojoje vakaro dalyje žiūrovų širdis užkariavo kultinis Lietuvos satyrikas **Juozas Erlickas**. Didžiulėmis ovacijomis sutiktas poetas pasirodymo metu šmaikščiai analizavo įvairiausias asmeninio ir visuomeninio gyvenimo sferas – nuo darbo užsienyje patirčių iki moters ir vyro santykio specifikos, nuo betarpiškos meilės iki absurdiškos išdavystės. Gyvenime kiek drovus satyrikas scenoje atsiskleidė kaip atviras, drąsus ir nuovokus kosmopolitas ir aštrus kritikas, priėmęs įvairius gyvenimo išbandymus, dirbęs verslininku, indų plovėju, manekenu, žmogumi voru ir net pardavinėjusiu savo

kūno dalis. Tiesa, pasak pačio poeto, dažniausiai tai būdavo kumštis į dantis... Į valias prisijuokę ir geros nuotaikos ilgam pasisėmę Vokietijos lietuviai po pasirodymo dar turėjo galimybę smagiai praleisti laiką su svečiais, išgyti jų knygų bei kompaktinių plokštelių.

2010 m. gegužės 21-os dienos popietę Liuksemburge **Vladas Braziūnas** Europos sąjungos komisijoje dirbantiems lietuviams vertėjams skaitė paskaitą apie literatūros ir ypač poezijos vertimą ir jo specifiką, na o vakarop Liuksemburgo lietuvių bendruomenę poetai pakvietė į poezijos vakaronę Europos institucijų Liuksemburge kultūros centre. Daugiau nei šimtas į jaukią kavinę-barą susirinkusių lietuvių šiltai priėmė poetus bei drauge keliavusius muzikantus, po renginio parodė jiems miestą, drauge pavakarieniavo.

Paskutiniu kuklaus poezijos pavasario paukštelio skrydžio po Europą tašku buvo pasirinkta LR ambasada Prancūzijoje, Paryžiuje. Ankstyvą pavakarę metropolio eismo vingrybėse kiek užtrukusius svečius sutiko literatūra besidominantys Prancūzijos lietuviai, pokalbį su poetais pravedė Prancūzijos lietuvių bendruomenės Knygos klubo vadovė **Aušra Matulevičiūtė**. Po kūrybinio pokalbio vakarą poetai, juos lydintys VLB atstovai ir Prancūzijos lietuviai pratęsę Paryžiaus širdyje, Ile de la Cite salos parkelyje, vietinių lietuvių pramintame “Europos smagaliu”, o kitą dieną svečiai buvo pakviesti papietauti pas Prancūzijos lietuvių bendruomenės pirmininką **Lina Maknavičių**, kur drąsesnieji nepraleido progos paragauti jo paruoštų varlių šlaunelių.

Parvykę į Vokietiją ir aplankę istorinį Heidelbergo senamiestį, nešini maloniais išpūdžiais poetai išskleidė sparnus Lietuvos link, skraidindami jai šilčiausius Europos lietuvių linkėjimus.

Europos lietuvių kultūros centro inf.

ANGLIJA

Birželio 12 d. 21 val. Londono Paise naktiniame klube akustinį koncertą rengia Andrius Mamontovas, daugiau informacijos: <http://www.raduga-club.com>

Birželio 14 d. 20 val. Kings Place savo naujosios muzikos serijoje „Out Hear“ pristato vieną originaliausių paskutiniųjų penkių metų muzikos kurinių, sukurtų Lietuvoje – kompozitorės *Justės Janulytės* ir skulptoriaus *Dovydo Klimavičiaus*

ŠILALĖS IR VOKIETIJOS Miesto draugystė

Kovo 11-osios rytą Šilalės Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčios varpams gaudžiant, šilališkiai ir svečiai rinkosi į bažnyčią. Šilalės dekanas, kun. Stasys Toleikis pakvietė visus paminėti valstybės atkūrimo 20-metį. Mišiose giedojo vaikų ir jaunimo choras, kuriam pritarė orkestras (vadovas Kornelijus Pukinskas).

Po šv. Mišių aukos už Tėvynę, jos vaikus ir visus žuvusius už Lietuvos laisvę, Lietuvos trispalvių ir tremtinių vėliavų vedini, trumpam nulenkę galvas prie paminklo „Žuvusiems partizanams Šilalės krašte“, visi pasuko link Šilalės kultūros centro. Didžiulę minią pasitiko pučiamųjų orkestro garsai, šventiškai išpuoštoje salėje svetingai priėmė Kultūros centro direktorius Antanas Kazlauskas.

Į sceną pakilęs Vokietijos Roiterštad Štafenhageno miesto meras, Šilalės garbės pilietis Bernd Manhne pasidžiaugęs, kad jau penkiolika metų tęsiasi nuoširdi dviejų miestų draugystė ir Šilalės merui įteikė Berlyno sienos gabalėlį, kaip Vokietijos laisvės simbolį.

Šilalės rajono savivaldy-

ST. PETERSBURG, FL

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Šeštadienį, gegužės mėn. 1 d., St. Peterburgo lituanistinės mokyklos „Saulutė“ mokiniai atliko Motinos dienos programą, „Kolorado Vabalai“ davė muziką, o šokių grupė „Ritmas“ gražiai pašoko kelis šokius.

„Saulutės“ programai vadovavo lituanistinės mokyklos vedėja Sotera Kungytė-Maksvytienė. Aistė Zalepūgaitė paskaitė „Žodžiai Mamai“. Tada visi mokiniai sudainavo „Žibuoklėm pražydę“ dainą A. Zalepūgaitė pianinu skambino Šopeno valsą, o eilėraštį „Mamytei“ padeklamavo Rūta Navickaitė. Cosette Kay ir Gabija Beinaravičiūtė padeklamavo eilėraštį „Mama“. Indrė Zalepūgaitė pianinu pagrojo Beethoveno

kompozicija „Kvėpuojanti muzika“, sukomponuota oro skulptūroms, styginiu kvartetui ir elektronikai. Chill-outine programą pratęs du meditatyvus jau jaunos kompozitorės *Egidijos Medekšaitės* kūriniai bei intriguojanti interaktyvi kompozitorių *Antano Jasenos* bei *Antano Kučinsko* kompozicija „Anapus Čiurlionio“ styginiu kvartetui bei „gyvai elektronikai“.

Koncertas organizuojamas bendradarbiaujant su Kings Place, Muzikos informacijos ir leidybos centru bei LR ambas-

„Aukšinės gilės“ nominantai su meru Albinu Ežerskiu (centre) ir mero pavaduotoja Vera Maciene (dešinėje). *Valdo Arlausko nuotr.*

bės meras Albinas Ežerskis ir mero pavaduotoja Vera Macienė Šilalės rajonui nusielpniusiems žmonėms įteikė „Aukšinės gilės“ apdovanojimus. **Buvo apdovanoti: keturių partizanų, žuvusių už laisvą Lietuvą, sesuo tremtinė Zofija Baranauskienė** – už aktyvią savanorišką veiklą puoselėjant laisvės kovų dalyvių atminimą Šilalės krašte; medicinos mokslų daktaras, vienintelis Lietuvoje dirbantis kaimo ambulatorijoje, Kornelijus Andrijauskas – už Kaltinėnų ir Šilalės krašto garsinimą, puikius pasiekimus mokslinėje ir profesinėje veikloje; Jonas Biržiškis – už

„Sonatina moderato“. Eilėraštį „Mamytei“ padeklamavo berniukai Nojus ir Matas Blotniai ir Marijus Maksvytis. Indrė Zalepūgaitė padeklamavo eilėraštį „Tau, Mamyte“.

Programos pabaigai „Mamos suknelė“ uždainį padainavo mokytoja Ramutė Kriksčikienė, o priedainį – visi mokyklos mokiniai.

MISIJOS VADOVO ATOSTOGOS

Šįmet kan. Bernardas Talaišis atostogaus Lietuvoje nuo liepos mėn. 2 d. iki rugpjūčio mėn. 25 d. Tuo metu jį pavaduos Vilniaus Pedagoginio Universiteto dėstytojas ir sielovados vadovas, kunigas, docentas, teologijos daktaras Algis Baniulis, SJ.

IŠKILIŲ ARTISTŲ PASIRODYMAS

Šeštadienį, gegužės mėn. 29 d., 7:30 val. vakaro Lietuvių

išlaikytas šeimos tradicijas skatinti labdarą, teikti moralinę ir materialinę paramą; laukuviškė Jolanta Bučnienė – už liaudies muzikavimo tradicijų puoselėjimą; Šilalės kraštiečių draugijos garbės pirmininkas Antanas Lingys – už veiklą, kuria suteikiama galimybė šilališkiams neprarasti ryšių su gimtine; istorikas Kazys Misius – už nuoseklų Šilalės krašto istorijos tyrinėjimą, gimtines garsinimą moksliniais straipsniais ir monografijomis.

Džiugią nuotaiką ir šventinį koncertą šilališkiams dovanojo ansamblis „Lietuva“ (vadovas Giedrius Svilainis). **L.K.**

klubo Kultūros būrelio dėka klubo salėje St. Peterburgo Operos iškilūs solistai surengė kitą savaitę Palladium Teatre įvykstančios George Bizet operos „Carmen“ peržiūrą, kuriame dalyvavo 9 solistai ir pianistas Constantine Grame. Koncertui vadovavo operos dirigentas Mark Sforzini, kuris su operos režisieriumi Dean Anthony prie mikrofono aptarė solistų atliekamas operos scenas.

Koncertą pradėjo klubo Kultūros būrelio vadovė **Angelė Karnienė**, sakydama, kad yra ypatingai malonu, kada St. Peterburgo Operos dainininkai dainuoja Lietuvių klubo scenoje. Salėje dalyvavo apie 130 muzikos mylėtojų. Pertraukos metu publika buvo pavaišinta lietuvišku sūriu, pyragu ir kava. Koncertas su pertrauka tęsėsi apie dvi valandas. *„Lietuvių žinios“ inf.*

da Londone. Koncerto rėmėjas – Lietuvos kultūros rėmimo fondas bei Star 1 avialinijos.

Birželio 15 d. antradienį, 20 val. Londono eksperimentinės muzikos ir garso meno klube Dalstono Cafe OTO gros garso menininkai iš Lietuvos, įvairių kartų, patirčių bei estetinių kryptių Antanas Jasenka, Antanas Kučinskas, Anton Lukoszevieze bei Lina Lapelytė. „Čiauškančios mašinos II“ – tai neformalus „jam session“ į kurį kviečiame tikrus garso tyrinėtojus, mėgstančius

gaubiančius garso, triukšmo, disonanso ir melodijos sankirtas, skatinančias garso transformacijas patirti fiziškai ir emociškai.

Birželio 21 d. pirmadienį, 19 val. Spittalfelds vasaros muzikos festivalyje Ryčio Mažulio kūrinio Schisma premjera atliks violončelininkas Anton Lukoszevieze. Koncerto programoje taip pat skambės britų kompozitoriaus James Weeks kūrinio „Tide Trilogy“ premjera.

LR ambasada Dž. Britanijoje inf.

RENGINIŲ KALENDORIUS

BIRŽELIO 13 d., sekmadienį 2:00 val. p.p. Baisiojo Birželio minėjimas - ekumeninės pamaldos už nuo Sovietų režimo žuvusius ir nukentėjusius lietuvius, latvius ir estus - latvių bažnyčioje, Andrews ir Detroit Ave. (West 152-a gatvė). Lakewood, OH. *Rengia Clevelando Baltiečių komitetas.*

LTSC DARBO VALANDOS

Pranešame, kad vasarą Lituanistikos tyrimo ir studijų centras (LTSC) bei Pedagoginio lituanistikos instituto biblioteka dirbs pirmą ir antrą mėnesio šeštadienį (išskyrus liepos 3 d.) nuo 9 v. r. iki 12:30 v. ryto. Kviečiame apsilankyti norinčius susipažinti su LTSC archyvais bei pasiskolinti knygų iš PLI bibliotekos. Kadangi LTSC knygas kataloguoja kom-

piuteriu ir skelbia internete, apie turimus leidinius galite plačiau sužinoti LTSC interneto paieškos puslapyje <http://lithuanianresearch.org/lit/pla/biblioteka.htm>. Taip pat turime užsienio autorių literatūros. Mus galite rasti adresu: **5600 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636**; tel. 773-434-4545, el. paštas: info@lithuanianresearch.org. *LTSC inf.*

VIENAŠALĖS DERYBOS

Algimantas Zolubas

Nelygu kas, kaip ir iš ko gyvena, kas savo pajamas lengvabūdiškai išleidžia, kas per taupumą, kas per šykštumą turtus susikrauna. Anupras Šykštelė buvo taupus, šykštus ir mokėjo derėtis; jei pardavėjas nedarydavo nors menkiausios nuolaidos, Šykštelė prekės nepirkdavo. Dabar, kai verslas privatus, kainos nėra labai tvirtos, derėtis galima ne tik kokiame turgelyje, bet, pasirodo, įmanoma ir su pačiu Dievu.

Buvo polaidis, visur telkšojo balos, vanduo liejosi iš upių, upelių ir griovių krantų. Šykštelė ėjo iš miestelio krepšeliu maisto produktų nešinas, puikiai nusiteikęs, nes pirkdamas gerokai parduotuvėje nuderėjo. Reikėjo pereiti lieptą per polaidžio metu giliu tapusį upelį. Ir atsitiko taip, kad Šykštelė ant liepto paslydo ir įsmuko į sraunią tėkmę, o plaukti nemokėjo. Šaukėsi Dievo pagalbos: „Įšgelbėk, Viešpatie, – akmeninį kryžių šioje vietoje pastatysiu!“ Ir čia pat ranka užkliuvo už į vandenį nusvirusios karklo šakos. Įsikibęs į šaką, Šykštelė išsiropštė į kitą upės krantą. Dievo pagalbos ranka buvo akivaizdi.

Artėdamas prie namų, Anupras neva svarstė, neva su pačiu Ponu Dievu derėjosi: „Koks Tau skirtumas, Dievuli, kryžius bus iš akmens ar medinis, svarbu, kad bus įamžinta padėka. Akmeninį reikės pas akmentašį užsakyti, kainuos kelis šimtus litų, o medinį ir pats galiu padaryti“. Taip besiderėdamas Šykštelė pasiekė savo kie-

mą ir, prieš žengdamas į gryčią, derybas nusprendė užbaigti: „O jei, Dievuli, aš persižegnosi? Juk žegnonė – taip pat kryžius, taip pat padėkos ženklas. Juk Tu, Dievuli, nesi materialistas“.

Šykštelė plačiu mostu persižegnojo ir, taip atsiskaitęs su Dievuliu, peržengė namų slenkstį. Kad „derybos“ buvo vienašalės, matė tik Dievulis...

Atpasakojau šį būtų nebūtą, tačiau gyvenimišką nuotyki, tarsi retą, išskirtinį, smerkiantį nedoro pažaduko elgesį. Tačiau ne tik per sovietmetį, kai buvo žadamas netolimas komunizmas, bet ir per atgautos nepriklausomybės dvidešimtį metų galėjome stebėti visą šykštelių armiją, prisiklausyti jos pažadų, kad tik būtų išrinkti, paskirti į aukštą ar aukštesnį postą. Ir užtekdamo šykštelėms užimti siekiamą postą, pažadai būdavo pamirštami. Buvo, žinoma, ir išimčių, kurios vis tiek vėliau pasirodydavo apgaulingomis.

Antai praėjusios kadencijos Seimas ir Vyriausybė žadėjo visuomenei geresnę buitį, didesnes pajamas. Taip ir elgėsi: kėlė algas, pensijas, beatodairiškai tuštino valstybės iždą, nors matė ir girdėjo kalenančius ekonominės ir finansinės krizės dantis. Po 2008 m. Seimo rinkimų, socialdemokratams praradus daugumą Seime, apgaulingi pažadai ir veiksmai atsiskleidė: iždas tuščias, net pensijoms mokėti pinigų trūksta. O pažadukai, net nepersižegnoję, patraukė į krūmus, iš kurių šaukia: „Kubilius – šykštuolis, smaugikas!“.

Netruks ateiti rinkimai į sa-

„DIRVAI” AUKOJO

K.Andruškevičius,	
Surrey CAN.....	70
I.Plateris, Bethesda, MD	50
G.Amonas, Ashland, OR	45
T.Bukaveckas, Chicago, IL	45
R.Kilik, Gurnese, IL	45
K.Palubinskas, Euclid, OH.....	45
V.Gruzdys, Westlake, OH.....	25
P.Matekūnas, Manhasset, NY..	25
A.Petrauskis, Euclid, OH	25
A.Širvaitis, Willoughby, OH....	23
A.Žemaitaitis,	
Santa Monica, CA.....	23
F.Černius, La Grange Pk. IL....	20
N.Chernetzky,	
Beachwood, OH	20
E.Slavinskas,	
St. Petersburg, FL	15
J.Karalis, St. Augustine, FL.....	10
D.Petkunas, Union Pier, MI	10
B.Banaitis, Abington, MA.....	5
J.Banys, Reno, NV	5
R.Zimmerman, Painsville, OH..	5

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame

vivaldybių tarybas, o ir Seimo rinkimai – ne už kalnų. Bus gundymų, bus pažadų. Todėl visuomenė ne ausis į būsimų kandidatų kalbas, kurios prilygsta Šykštelės deryboms su Dievu, o akis į jų darbus turėtų nukreipti.

Įsigalėjusi biurokratija (valdininkų valdymas), timokratija (turtuolių valdymas) skatina visuomenę, vengiant „vienašalių“ derybų, burtis į visuomenines organizacijas ir atremti tokias demokratijos grimasas bei ydas. **Lietuvoje visuomeninių organizacijų skaičius jau siekia kelis tūkstančius**, tačiau tokių, kurios tenkintų įvairius vietos gyventojų poreikius, atstovautų jų interesams santykiuose su valstybinėmis institucijomis, sprestų vietines problemas iki šiol nebuvo. Tačiau be paskatų „iš viršaus“ tokios organizacijos staiga pradėjo kurtis (geras pilietiškumo apraiškos ženklas). Tai –vietos bendruomenės – tikri, biurokratijai nepavaldūs visuomeniniai savivaldos židiniai. Šie visuomeniniai dariniai, laisvoriškai susikūrę ir įregistruoti nustatyta tvarka, įgyja teises ir galią spręsti daugelį bendruomenės uždavinių, organizuoti bendruomenę sutartiniams veiksams ar darbams, atstovauti bendruomenės reikalams savivaldybėse, kitose valstybės institucijose. Bendruomenė, sutelkusi savas ar pasitelkusi iš šalies teisininkų pajėgas, jau įveikia bendruomenės nariams statomus biurokratinius barjerus, išmintingesni, labiau politiškai išprusę bendruomenės nariai jau gali patarti rinkėjams, demaskuodami kandidatų į valdžias nerealius pažadus, in-

A.† A. VINCAS PETRAS TARAŠKA

Pranešame visiems giminėms, pažįstamiems ir draugams Lietuvoje, Kanadoje, Škotijoje, Airijoje ir JAV, kad 2010 m. balandžio 5 dieną mirė Vincas Petras Taraška, sulaukęs 94 metų amžiaus. Gimęs Lietuvoje, Šobliškių kaime, Ukmergės rajone, 1915 m. gegužės 28 dieną.

Liūdi žmona Barbara Taraška, sūnūs Antanas (žmona Robin), Petras (žmona Sharon), Vincas (žmona Rasa), Motiejus (žmona Dawn), Viktoras (žmona Maryann), Pilypas bei dukra Veronika. Taip pat 13 anūkų.

Vincas daug keliavo per pasaulį. Jaunas būdamas jis norėjo stoti į Kunigų seminariją, bet įstojo į Lietuvos kariuomenę. Aštuonis metus jis ten tarnavo. Per II Pasaulinį karą jis gyveno pabėgėlių stovykloje. Vėliau dirbo Vokietijoje, anglies kasyklose Škotijoje ir nukeliavo į Kanadą. Ten jis dirbo miške, dirbo statybose Edmonton'o mieste. Po 13 metų jis persikėlė gyventi į JAV.

Vincas kurį laiką pagyveno New York'e su pusbroliu. Tada persikėlė gyventi į Clevelandą, kur jau gyveno jo kariuomenės draugas. Gavo darbą Picker X Ray Co. bendrovėje ir ten dirbo iki pensijos. Sulaukęs 51 metų, jis vedė Barborą 1966 m. liepos 23 dieną. Savo vestuvių dieną jie atšvėsdavo kiekvieną 23 mėnesio dieną.

Mūsų Tėvelis visada didžiavosi savo vaikais ir žmona bei jos atsiekimais. Dalyvavo vaikų mokyklų įvykiuose, skautų, plaukimo ir bėgimo varžybose, futbolo, slidinėjimo ir Clevelando „Žaibo“ sporto programose. Stengėsi išlaikyti tautinę kultūrą ir reikalavo, kad mes – vaikai dalyvautume šeštadieninėje Lituanistinėje mokykloje ir „Grandinėlės“ šokių grupėje. Padėjo vaikams išmokti lietuvių kalbą. Jis buvo griežtas ir visi septyni vaikai išmoko laikytis taisyklių. Kai jis pamatydavo savo anūkus iš jo veido nedingdavo šypsena. Ypatingai kai jie vadindavo jį „Diedukas“.

Tikėjimas buvo labai svarbus jo gyvenime, jis kasdien kalbėdavo rožinį ir Švenčiausios Mergelės Marijos litaniją, buvo dvasinio gyvenimo pavyzdys visai šeimai.

„Sudiev Tėti, Mylim, Mylim“

formuoti bendruomenės narius apie naujus įstatymus, naujas galimybes pasinaudoti valstybės teikiama parama. Jei mokyklose pilietiniam ugdymui šioks toks dėmesys yra skiriamas, tai suaugusiems pilietiškumo mokyklų nėra. Vietos bendruomenė yra priimtiniausia, nieko nekainuojanti bendravimo erdvė – pilietiškumo mokykla.

Administruojama savivalda, t. y. valdymas „iš viršaus“, biurokratams yra itin patogi, nes, nesant opozicijos „iš apačios“, lengva visuomenės nuomone manipuliuoti, patogų ją administravimo būdu valdyti, trumpai tariant, biurokratiniu būdu savivaldą paversti diktatūra. Negalima, žinoma, tikėtis, kad visuomenė tikrai išsirinks tik labai gerus Seimo narius, seniūnus bei merus; tai priklausys nuo visuomenės pilietiškumo, jos gebėjimo vertinti ir rinkti kandidatus ne rinkimų metu keliamų emocijų pagrindu, o atsižvelgus į jų dorovę, intelektualumą, visuomenei naudingą veiklą,

lojalumą tautai ir jos valstybei.

Visuomenės bendravimo reikšmė yra itin svarbi. Žinotina, kad ir tautos formavosi istorinio likimo bendrystėje; teisūs tie, kas tautos esminiu bruožu laiko istorinio likimo bendrystę. Kiekviena, istorinio likimo bendrystėje gimusi tauta, siekia valstybingumo, nes tik savoje, nepriklausomoje valstybėje ji pasiekia optimalią būseną, gali plėtoti savo etnokultūrą. Tautos, pasirinkę demokratinį valdymą, savo valstybes kuria ir tvirtina pilietinės visuomenės pagrindu.

Tikriausias ir tiesiausias kelias į dorą, pareigą ir atsakomybę prisiimančią valdžią turi eiti per pilietinę, o pastaroji – per bendruomenių kūrimą bei telkimą, jų saviugdą. Bendravimas skatina bendrystę, iš bendrystės gimsta bendruomeniškumas, iš bendruomeniškumo – pilietiškumas, o iš pastarojo – pilietinė visuomenė, – demokratinės valstybės pagrindas ir turinys.

Tik esant šioms sąlygoms, įmanomos dvišalės derybos.

SPORTAS

„CAVALIERS“ MYLI ŽYDRŪNĄ ILGAUSKĄ

Nuo 1996-ųjų, kai buvo pakviestas į NBA pirmajame Naujokų biržos rate, Žydrūnas Ilgauskas turėjo vieną įdomiausių karjerų per visą NBA istoriją. Tarp 1996 ir 2001 metų jaunas vidurio puolėjas turėjo iškęsti penkias skirtingas abiejų pėdų operacijas. Kiekvieną kartą po rehabilitacijos grįžęs į aikštę jis susilaužydavo dar vieną kaulą.

Tačiau Ž. Ilgauskas nugalėjo visas šias kliūtis ir per 14 sezonų tapo vienu geriausių žaidėjų Cleveland „Cavaliers“ klubo istorijoje. Jam priklauso daugiausia blokuotų metimų, daugiausia atkovotų kamuolių ir daugiausia sužaistų rungtynių klube rekordas. Visų svarbiausia, šiuos žygdarbius Big Z įvykdė neprarasdamas visos organizacijos – tiek vadovų, tiek eilinių narių – nuoširdaus

palankumo ir pagarbos. Klubo savininkas Dan Gilbert kalbėjo: „Jo kelias iki šiol buvo nuostabus daugybe atžvilgių. Mes nepaprastai gerbiame ir žavimės Žydrūno pasiekimais“.

Per visą 14 metų karjerą jis liko ištikimas klubui tiek gerais, tiek blogais laikais. Šį sezoną jis pasitraukė į Shaquille O’Neal užnugarį ir buvo panaudotas kaip masalas, kad į Cleveland būtų galima prisivilioti Antawn Jamison.

Bet iškart grįžo į miestą ir komandą, kuriuos taip myli. Nors jis niekada nelaimėjo čempionato, Žydrūnas Ilgauskas yra nugalėtojas. Jo indėlis į komandą niekada nebus pamirštas.

Prieš kitą sezoną Cleveland „Cavaliers“ ir Ž. Ilgausko laukia didelis klausimas – 221 centimetro klausimas. Ar Ž.

Ilgauskui verta šiemet išeiti į pensiją, ar pasilikti dar vieneriems metams? Ir jei nuspręstų likti, ar Cleveland turėtų būti ta komanda, kuri jį išleis į pensiją?

Aš tikrai mėgstu Ž. Ilgauską. Jis nuostabus žmogus ir komandos narys. Tačiau kai tavo laikas baigiasi – ir Dievaži, geriausi Žydrūno metai jau praeityje – padoriausia yra pasitraukti.

Ypač jei potencialiai keli moralinę dilemą komandai, kurią nuoširdžiai myli. Jei Žydrūnas nuspręs likti, Cleveland gali būti beveik priverstas pasiūlyti jam kontraktą vien dėl kraujo ir prakaito, kurį didysis lietuvis išliejo dėl šio miesto.

Tačiau, kaip jo aistruliai pamatė šį sezoną, jis nebegali žaisti krepšinio aukščiausiu lygiu. Jis per lėtas gintis ar perimti kamuolius ir nebėra grėsmė puolime, nes šį sezoną jam sunkiai sekasi mėtyti į krepšį.

Aš tik tikiuosi, kad jis pasitrauks po šio sezono – nors ir liks svarbi komandos dalimi – tam, kad: a) nepereitų į kitą komandą arba b) nepraleistų paskutinio savo karjeros sezono ant atsarginių suolelio kampo.

Po šiuo tekstu internetiniame puslapyje klausiama skaitytojų nuomonės, ar verta Ž. Ilgauskui dar žaisti NBA kitą sezoną. 60 procentų skaitytojų atsakė „Taip. Ir tik „Cavaliers“ gali jį siūsti į pensiją“. 40 procentų skaitytojų atsakė: „Neverta. Geriau Big Z jau dabar baigti karjerą“.

Cody Norman, lrytas.lt

*Daina aš gyvenu,
Daina gyvenimą kuriu.
Dainoj klajojanti širdis,
Svajonės, ilgesys.*

(žodžiai Nijolės-Puranaitės-Benotienės)

Kviečiame visus dainos mylėtojus ruoštis kelionei į Dainų šventę

Toronte, Kanadoje. Liepos 2, 3 ir 4 dienomis į Torontą suvažiuoja 1,100 choristų iš visos Šiaurės Amerikos bei Lietuvos, Anglijos ir Lenkijos. Jie sudarys šventės koncerto jungtinį chorą. Atvyksta iš Lietuvos žinomas dainininkas Marijonas Mikutavičius, kurio koncertu penktadienį prasidės neužmirštamas Dainų šventės savaitgalis. Bus smagi šeštadienio „Miestelio vakaronė“ ir kilmingas baigminis „Miško balsai“ pokylis sekmadienį.

Platesnė informacija apie šventės programą ir renginius rasite spaudoje ir tinklalapyje www.dainusvente.org Ten pat galima užsakyti bilietus.

Iki pasimatymo Toronte!

IX Dainų šventės rengimo komitetas

Jeigu planuojate pirkti arba parduoti namą, prieš priimdami galutinį sprendimą apsilankykite šiose interneto svetainėse, arba paskambinkit

LINUI MULIOLIUI - 216-387-3204

linas@fixlerrealty.com

www.ClevelandHousingMarket.com
www.LyndhurstOhioHomes.com
www.Euclid-Homes.com
www.Richmond-Heights-Homes.com
www.MayfieldHomes.net
www.Pepper-Pike-Homes.com
www.SouthEuclidHomes.com
www.Beachwood-Ohio-Homes.com
www.FixlerRealty.com

Fixler Realty Group, Inc.
Linas Muliolis - Mob. Tel. - 216-387-3204

P.S. TIRE Inc.
Complete Front End Service

216 481-5397

New and used Tires, Brakes, Shocks, Struts
Mufflers, Lube oil and Filter
Buy any 4 tires and receive a. P.S. Tire hat!

OPEN
Mon. – Fri.: 8 am to 6 pm 866 E. 200th St.
Sat.: 8 am to 4 pm Cleveland, OH 44119

JAKUBS AND SON
Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Kenneth Schmidt
Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street Cleveland, Ohio 44119
36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, Ohio 44095
Telefonas: (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama,
teikianti jaukią atmosferą rūdiesio valandoje.
Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

TAUPA
LITHUANIAN CREDIT UNION

SAVI PAS SAVUS
KVIEČIAME VISUS Į TAUPĄ

Telefonas (216) 481-6677; El. paštas TAUPA@AOL.COM
767 EAST 185th Street CLEVELAND, OHIO 44119

DARBO VALANDOS :
Antradienį, trečiadienį ir ketvirtadienį 9:00 v.r. - 4:00 p.p.
Penktadienį 9:00 v.r. - 6:00 p.p.
Šeštadienį 9:00 v.r. - 12:00 p.p.
Sekmadienį 11:00 v.r. - 12:00 p.p.

KIEKVIENA TAUPOMOJI SĄSKAITA IKI \$100,000 YRA APDRAUSTA (NCUA)

Patria Imports

We Sell Koldunai
Gourmet Deli Meats & Breads
Imported Condiments & Foods
Wines, Beer & Waters
Candies, Gifts and More!

794 East 185th St. • 216-531-6720